HLAS NÁRODA

(VOICE OF THE NATION)

TEL.: 762-2014

Second Class Postage Paid at Chicago, Ill.

"Vy representujete ve svobodném světě vlast. Vlast potřebuje lásku a pomoc. Buďte svorni! Jen svorným Bůh požehnává."
JOSEF KARDINÁL BERAN,
arcibiskup pražský.

Udržení českého vědomí, řeči a novin v Americe žádá osobní oběti a nadšené spolupráce každého z nás.

Return Postage guaranteed, Chicago, Ill. 60623 | Roč. (Vol.) I. — Číslo (No.) 40. | Sobota (Saturday) 2. října (October) 1976 | Cena 25 centů

Mnozí z vás jistě už znají wisconsinský Svatý kopeček — mariánské poutní místo na Holy Hill ve Wisconsinu. Poutní chrám je ve správě bosých karmelitánů. Klub Domov z NSČK už po několik let pořádá vždy o první anebo druhé neděli v měsíci říjnu národní pouť na wisconsinský "Svatý kopeček". Letos to bude pouť děkovná u příležitosti dvoustého výročí americké samostatnosti: za všechny milosti, kterých se našim předkům a nám v této nové vlasti dostalo; zároveň budeme Spojeným státům vyprošovat požehnání do let budoucích. Poprosíme též Matku Boží — Pomocnici křesťanů, aby neustávala v přímluvách o zkrácení doby utrpení našich bratří a sester ve víře ve staré vlasti; aby držela svou ochrannou ruku nad zdravím, štěstím, láskou a vzájemným porozuměním v našich rodinách, mezi našimi známými a přáteli a obou našich národech. Podrobnou zprávu o našem autobusovém zájezdu najdete na str. 12 uvnitř listu.

ENGLISH SECTION INSIDE

Pres. Ford požaduje potrestání zločinců

Miami. President Ford zcela spravedlivě a nejen ve snaze získat si konservativní hlasy, prohlásil v Miami na konferenci Národního sdružení policejních ředitelů: Mladiství zločinci by měli být trestáni stejně jako dospělí. Doslovně řekl: "Jsou-li dostatečně velcí k tomu, aby páchali zločiny, pak jsou také dost velcí k tomu, aby nesli za své činy odpovědnost. Příliš mnozí násilníci a pouliční mladíci se domnívají, že jejich mladistvý věk je činí nedotknutelnými a městě se přiznal, že sám spáchal 50 znásilnění, 80 vloupání, 10 přepadení, a ani si nemohl vzpomenout, kolik ukradl aut. Podle zjištění ministerstva spravedlnosti 49 zločinců spáchalo celkem více než 11,500 zločinů. Tito zločinci z povolání by měli být vždycky bezodkladně souzeni kvůli svým nejvážnějším zločinům a posláni do vězení; tak by se ulice znovu staly bezpečnými a lidé by po nich opět mohli chodit bez obav. Je naprosto nepřípustné, že odsouzení zločinci jsou ponechávání na svobodě, a že pouze asi 10 procent odsouzených zločinců vůbec jde do vězení.

Dále řekl, že celých 45 procent násilných zločinů ve Spojených státech je spácháno mladistvými. Jsou to zločinci z povolání, kteří páchají 50 až 80 procent všech vážných zločinů. Nedávno například jeden člověk ve federálním hlavním

Reportáž z Národního dne českých katolíků s fotografiemi a popis slavnosti svatováclavské mše sv. minulou neděli v chrámu Páně sv. Prokopa musíme ponechat pro nedostatek místa do příštího čísla.

Redakce

AMERIČTÍ KATOLÍCI A VOLBY

Dale Francis:

Američtí katolíci nikdy při volbách nedávají nakomandované své hlasy určitému kandidátu. Toto je jistě správné. Na druhé straně však skutečnost, že jsou katolíky a že se dnes v parlamentech politicky řeší nejrůznější mravní problémy, nutně to ovlivňuje jejich politické názory. Rozumíme-li totiž opravdu své víře, nemůžeme ji považovat za něco výlučně duchovního, má-li mít vliv na náš každodenní praktický život. Naše víra musí hluboce proniknout naše vztahy k celému světu.

Někteří Američané říkají, že biskupové by se neměli zabývat "světskými" záležitostmi, nýbrž měli by se omezit pouze na kostel a sakristii. Kdyby však tak jednali, nebyli by věrni svému poslání, být pastýři věřících. Protože žijeme uprostřed světa, naše víra musí náležitě ovlivňovat všechnu naši činnost ve světě. Tohle vědí dobře i komunisté, a proto na jedné straně kněžím nedovolují leč aby se starali skutečně jen o kostel a sakristii, ale na druhé straně nechtějí dát státní souhlas" těm kněžím, kteří se opravdu o ten svůj kostel a sakristii starají, ale při tom odmítají podporovat svým duchovním vlivem a praktickým příkladem režimní politiku a "výstavbu socialismu".

Ve Spojených státech církev za dnešních okolností nemůže a ani nechce zasahovat do čistě stranické politiky. Arcibiskup Josef L. Bernardin, předseda Národní konference katolických biskupů, jasně prohlásil, že biskupové nezaujmou žádné stanovisko ani vůči politickým kandidátům, ani vůči politickým stranám.

Z toho však neplyne, že katolická církev v Americe by nesměla vyslovovat svou spokojenost či nespokojenost se stanoviskem, jež politické strany či političtí kandidáti zaujali vůči různým mravním problémům. Toto není vměšování se do stranické politiky, nýbrž mravní hodnocení různých politických řešení, týkajících se i občanů katolického vyznání, kteří jsou také poplatníky daní.

Dobrým příkladem toho je starost, kterou US biskupové projevili ve věci zákonem dovolených potratů. Jasně se vyslovili pro přijetí ústavního doplňku na ochranu lidského života od početí. Neváhali vyslovit svůj nesouhlas s těmi, kteří se vyslovili proti tomuto doplňku, jejž oni, biskupové, považují za jediný možný prostředek pro zastavení zla zákonem dovolených potratů.

Staví-li se katoličtí biskupové proti zákonem dovoleným potratům, neznamená to ještě, že by to byla jen čistě katolická záležitost. Je to záležitost lidských práv. Stejné stanovisko zastávají také mnozí lidé jiných náboženských vyznání ba i lidé bez náboženství.

Na neštěstí ale i někteří katolíci přijímají řešení problému nechtěných dětí uzákoněným potratem. V politickém životě existují někteří katolíci, mezi nimi i jeden jezuitský kněz — kongresník, kteří se staví proti ústavnímu doplňku, jímž by byl chráněn život nenarozených.

Protože tedy mnozí lidé různého náboženského přesvědčení a různých světových názorů požadují ústavní ochranu dítěte i v matčině lůně, a protože někteří katolíci nesdílejí tento požadavek, nelze nazývat tuto věc čistě katolickou záležitostí. Tato věc se však vztahuje k Stvořitelovu mravnímu řádu a katoličtí biskupové k ní zaujali souhlasný postoj. Jsem přesvědčen o tom, že všichni katolíci by měli sdílet jejich hledisko: nikoliv proto, že biskupové by měli určovat, pro koho mají katolíci volit, nýbrž proto, že katolík, který vždycky má stát na straně spravedlnosti a pravdy, uznává tuto záležitost za svrchovaně závažnou.

Vyskytly se hlasy, že prý problém zákonného dovolení potratů je katolikům předkládán jako "jediné kriterium", podle kterého mají posuzovat kandidáty. Je samozřejmé, že **toto nemůže být jediným kritériem.** A i kdyby se některý kandidát jasně vyslovil pro ústavní ochranu nenarozených, ještě to nutně neznamená, že by měl všechny potřebné kvalifikace k tomu, aby byl zvolen. Katolík by nemohl přijmout kandidáta, který by sice uznával právo nenarozených na život, avšak přitom by upíral lidská práva některé jiné kategorii lidí.

V příštích týdnech si budeme volit své kongresníky a senátory, státní zákonodárce i guvernéry, a rovněž svého presidenta. Přitom budeme nepochybně ovlivněni požadavky své náboženské víry. Nebudeme volit jako politický blok,

(Pokračování na str. 13)

★★★★★★★★★★★★★★★★★★★★

Sloupek informací

O DVOU NĚMECKÝCH REPUBLIKÁCH

★★★★★★★★★★★★★★★★★★★★

Jedna z nich vznikla v říjnu před 27 lety, nazývá se "demokratickou" (NDR) a je přitom do morku politických kostí komunistickou. K založení západní Německé spolkové republiky (NSR) došlo rovněž v roce 1949. V NDR se staré "prušáctví" hravě přerodilo do bolševických barev, a pro Moskvu je dnes tento stát nejspolehlivějším hospodářským, ideologickým a také vojenským spojencem v Evropě. Dokonce jej pověřuje důležitými úkoly i na jiném kontinentě — v Africe, jak si řekneme hned v další části sloupku.

Západní NSR troufám si říci po čtvrtstoletém pobytu v této zemi budovala na oněch lepších tradicích německého národa, které daly evropské civilizaci i jiné lidi než Karla Marxe a Adolfa Hitlera. Německá spolková republika se v průběhu své existence stala jednou z nejpevnějších opor demokratického pořádku, jak mu rozumíme my tady. V neděli 3. října se v NSR konají všeobecné volby a tak je jistě na místě informativní zauvažování nad situací. Vždyť naposled jsme se německou tématikou zabývali v HN ze 7. února — jak ten čas utíká ...!

NĚMECTÍ KOMUNISTÉ: DALŠÍ POMOCNÍCI SSSR V AFRICE

Poměrně dost se toho ví o pomocných silách sovětské expanze na "černém kontinentě", které si Kreml objednal z Castrovy Kuby. Teprve koncem léta se do zpráv některých, převážně evropských agentur dostaly informace, že Moskva nasadila v Africe ještě dalšího satelita, jemuž určila celou řadu povinností. Poznamenávám hned úvodem, že jak vychází najevo, bez práce přitom nezůstává ani československý komunistický režim.

Shrnuty říkají zmíněné informace toto:

V roce 1971 přijaly státy moskevského bloku rozhodnutí zesílit "aktivní podporu pokrokových a revolučních sil světa"; vztahovalo se to na Latinskou Ameriku, v Asii například i na Indii, především však na arabské země a na určité oblasti Afriky. Již krátce nato začaly působit v šesti arabských a devíti afrických zemích 20ti až stočlenné skupiny "poradců" z východo-německé "Lidové armády". Konkrétně například v Egyptě, Alžírsku, Súdánu, v "Lidové republice Jemen", v Guineji, v tehdejším Kongu, Nigérii, Zambii, Somálsku, Tanzánii, Mozambiku a v Angole. Komunistická NDR však "dodávala" i odborníky policejních služeb a "vnitřní" (rozuměj politické) bezpečnosti. Její "odborníci" se dobře ujali: jeden z nich je dnes například v angolské Luandě tím skutečným velitelem přístavu.

Ve východo-německém městečku Bautzen byla otevřena škola pro arabské a africké žáky pro odbor "vědy o zbraních"; v Aschersleben je učiliště pro policejní a bezpečnostní orgány. Odborné a politické školení důstojníků armád spřátelených afrických států si vyhradil Sovětský svaz, jemuž v tom asistuje "Vojenská akademie Antonína Zápotockého" v moravském Brně.

Moskva by se samozřejmě z politických důvodů nerada dostala do řečí jako hlavní dodavatel zbraní a technických znalostí, které jsou potřebné k jejich obsluze. Postavilo by ji to do světla neokolonialistických choutek. A tak všechno užitečné pro své cíle spojuje s příjemným: značný sortiment zbraní "smí" dodávat například plzeňská Škodovka, ovšemže za československé peníze. A ve východo-komunistickém Německu je koordinátorem vývozu tohoto druhu státem spravovaná kancelář "Industrietechnischer Aussenhandel" (Průmyslově-technický zahraniční obchod) se sídlem v Berlíně-Pankow. Vývoz obstarávají většinou charterované lodě, pancéřová vozidla se deklarují jako "zemědělské stroje", zbraně jako "náhradní díly". Bohužel musím zase uvést, že nejlepší pověsti požívají u odběratelu československé výrobky, které se přes zmíněnou kancelář východo-německých komunistů dostávají k "podpoře pokrokových a revolučních sil světa" — abych citoval z úvodu. Vědí o tom českoslovenští pracující? A vědí vůbec, že je to vše financováno z jejich mozolů a peněz?

Hlavními odběrateli takových "pro světový mír krajně nebezpečných zásilek (cituji v tomto případě západoněmecký týdeník DER SPIEGEL z 30. srpna t.r.) — "bylo až dosud 23 afrických a arabských států; v Africe především Mozambik a Angola". Angole byly prý dodány jen v posledním čtvrtletí 1975 tři zásilky mimo jiné "těžkých zbraní". Castrem vyslaní Kubánci si s nimi potom zřejmě věděli rady..

K předním zájemcům o zprostředkování dodávek zbraní přes Německou "demokratickou" republiku do Afriky patří toho času Libye a Maroko. Líbí se jim prý například v Československu vyráběné pancéřové vozidlo typu OT 62. Je to zájem, o který se musíme zajímat i my, neboť je vážným varováním.

Inu ano, my z řady amerických občanů máme o věci jisté představy — kde však poletoval v minulých týdnech náš státní sekretář pro zahraniční záležitosti? Je si jako z hlavních poradců prezidenta USA vědom nebezpečí, která na Ameriku číhají?

Bylo by ku prospěchu nás všech, kdyby nás skutky přesvědčil, že ANO!

□

ZÁPADNÍ NĚMECKO: BAŠTA DEMOKRACIE

Velká část našich emigrantů z doby po druhé světové válce — zvláště ti z konce 40tých a začátku 50tých let, prožili delší či kratší dobu v uprchlických táborech v Západním Německu. Kdo z nich měl možnost vidět je po 15—20ti letech, sotva je poznával. Životní standard jeho obyvatel patří k nejvyšším na světě, průmyslová výroba má špičkovou úroveň; měřeno výsledky ekonomie je NSR velmocí. Stalo se po krizi s cenami cleje zvykem určovat hospodářské úspěchy neúspěchy podle inflační kvóty. Západo-německá se letos pohybuje mezi 4 a 5 procenty, je druhá nejnižší na světě, hned za Švýcarskem. V USA pro srovnání je stále ještě někde kolem 8 až 9ti procent.

Základnou pro tento vzestup z poválečných trosek byly podle mého názoru především dvě okolnosti, které se prolínají. V okupačních zónách Německa, spravovaných představiteli Francie, Británie a Spojených států se našly politické osobnosti ze všech částí poražené "Říše", v jejichž představách byla jediným řešením budoucnosti Německa demokratická forma vlády.

(Pozn. J. N.: Někteří z politiku začali pracovat v sovětské zóně Německa, ale po zkušenostech s ruskými okupanty přešli na Západ. Na druhé straně stojí asi za záznam, že dnešní politický vůdce východo-německých komunistů, Erich Honnecker, je vlastně "západní Němec". Narodil se v Sársku a politicky začal pracovat v tamní mládeži komunistické strany.)

Za všechny tvůrce Německé spolkové republiky uvedu jen jedno jméno, aniž bych chtěl snižovat všechny další politiky různých stranických zaměření: Konrad Adenauer. Byl prvním kancléřem NSR (to je předsedou vlády a podle ústavy hlavou státní administrativy), který se svými spolupracovníky začlenil západní část Německa do Evropy, udělal z něho platnou část NATO a pozvedl je hospodářsky.

Zde je třeba uvést onu druhou okolnost, která vedla k rozkvětu NSR: její první vůdci dovedli takřka beze zbytku a velmi účelně uplatnit cíle "Marshallova plánu", jímž vláda Spojených států v roce 1947 v bilionech dolarů přispěla k ekonomickému obrození západní Evropy. Československo tehdy po zásahu Stalina tuto pomoc musilo odmítnout.

Německá spolková republika je federací 10 států s volnou účastí západními mocnostmi okupovaného Berlína. Jeho zástupci mají v "Bundestagu", (spolkovém parlamentě) jen poradní hlas. Až do roku 1969 byla vedoucí politickou silou Adenauerova strana Křesťanských demokratů, úzce propojená s Křesťansko-sociální stranou v Bavorsku, jež zůstalo "Freistaat-em", svobodným státem i v podmínkách federace. V roce 1969 došlo k vládě "velké koalice", to je ke spolupráci strany křesťanských demokratů a sociálních demokratů, tehdy vedených Willy Brandtem. Poslední volby v roce 1972 vyhrála sociální demokracie, která od té doby vládne v koalici se "Svobodnými demokraty" (Freie Demokratische Partei — FDP). Kancléř Brandt, nositel Nobelovy ceny míru, se v roce 1974 vzdal svého úřadu, neboť mezi jeho nejbližšími spolupracovníky byl odhalen špión východoněmeckého režimu. Nynějším kancléřem je bývalý ministr obrany, bývalý ministr financí a hospodářství Helmut Schmidt, sociální demokrat, který má i ve světovém měřítku dobrou pověst jako ekonom a špatnou evropskou pověst jako kritik spřátelených vlád v Itálii a ve Francii, jimž ostře dovede vytýkat jejich neráznou politiku vůči hrozícímu nebezpečí spolupůsobení komunistů.

Helmut Schmidt patřil samozřejmě k hlavním postavám předvolebního boje v Německé spolkové republice. Jeho hlavním oponentem byl nynější předseda Křesťansko-demokratické strany Helmut Kohl, narozený 1930, a svého času (1969) nejmladší ministerský předseda v Mohuči, hlavním městě jedné z porýnských republik federálního Německa. Hans-Dietrich Genscher, předseda FDP a dnešní ministr zahraničí NSR, který se zavázal spolupracovat i po volbách v koalici se sociálními demokraty, byl třetím ve spolku. Nelze ovšem nejmenovat Franz-Josef Strausse, vůdce bavorských křesťanských sociálů, jehož strana, jak jsem již uvedl, je úzce spojena s křesťanskými demokraty. Strauss je nejradikálnější v protikomunistické politice — na druhé straně obdivovatel a častý návštěvník pekingské Číny. Jeho politické pověsti uškodily v *předvolební době nápovědi o* tom, že prý měl co do činění s úplatky americké firmy Lockheed.

Ve volbách kandiduje ještě řada dalších stran a straniček. Například takzvaná "Aktion Vierte Partei". Akce čtvrté strany, jejíž vznik na celostátní úrovni inspiroval prý právě Strauss. A komunisté jdou také do voleb. Těsně po válce měli jisté úspěchy, ale s lety ekonomických úspěchů NSR a politického pořádku ztratili na hlasech. Jestli jich dostanou něco k pěti procentům, tak budou moci hlásit do Moskvy "úspěch".

Kde existuje rovnováha politických sil oddaných demokracii, kde mají odbory—unie právě jen ten vliv, potřebný k ochraně základních práv zaměstnanců, a kde jdou k volbám všichni, kdo mají zájem o příští osud státu — tam se političtí extrémisté k moci nedostanou. To je případ Německé spolkové republiky.

Volební prognózy předpovídají velmi těsné výsledky. I pro nás v Americe je ovšem důležité to, že v tomto případě komunisté spláčou nad výdělkem.

J. Netík

HLAS NÁRODA

(VOICE OF THE NATION)

Týdeník, věnovaný zájmům amerických Čechů, čs. exilu a potřebám našich drahých doma

BOHU, CÍRKVI, NÁRODU

VYDÁVÁ:

"VELEHRAD", českoamerické kulturní středisko,
CZECH-AMERICAN HERITAGE CENTER, INC.
2657-59 S. LAWNDALE AVE., Chicago, Ill. 60623
Telefon: 762-2044

ŘÍDÍ: Dp. VOJTĚCH VÍT, O.S.B.
s redakčním kruhem

ROČNÍ PŘEDPLATNÉ: v USA $15.00

Redakce si vyhrazuje právo zaslané články a dopisy zkrátit aniž by tím byl změněn jejich původní obsah. Pokud jsou články podepsané autorem, nemusí se redakce s jejich obsahem ztotožňovat. — Zaslané rukopisy se nevracejí.

Second Class Postage Paid at Chicago, Illinois

October 2, 1976 — Vol. I., No. 40.

COLUMBIA FEDERAL SAVINGS

9101-09 West Cermak Road • North Riverside, Ill. 60546

A DIVISION OF

LINCOLN FEDERAL SAVINGS & LOAN ASSOCIATION OF BERWYN

Vklady pojištěny do $40.000.00 F.S.L.I.C.

Předměstský telefon 447-7500 Mildred R. Janda, president

LETEM SVĚTEM

Washington. — Asi 200 Američanů, mezi nimiž jsou možná i váleční zajatci, prý žije spolu "spokojeně" kdesi ve Vietnamu poblíž čínské hranice. Jeden z posledních Američanů, kteří opustili Vietnam, prohlásil nyní před Výborem US domu representantů pro nezvěstné osoby v jihovýchodní Asii, že jeho vietnamská žena prý slyšela v Saigoně od Severovietnamců zvěsti o existenci této kolonie. — Kdyby to byli američtí vojáci, kteří se obrátili na komunismus, hanojská vláda by už o tom dávno něco řekla. Běží-li o skutečné americké zajatce, pak si je Hanoj "pěstuje" k nějakému pozdějšímu vydírání US dobroty. Anebo to jsou idealističtí marxisté, kteří se tam připravují na to, jak udělat jednou revoluci v USA, a mezitím se tam mají dobře, protože oddaně slouží hanojskému režimu jako učitelé angličtiny či hlasatelé v radiu. Na Castrově Kubě tak žije také několik amerických marxistů a senátor McGovern je dokonce za své návštěvy Kuby navštívil.

• • •

Washington. — Vietnam obdržel v úterý 21. září členství ve Světové bance, a to i přes opposici Spojených států: týden předtím obdržel členství Mezinárodního měnového fondu, rovněž přes opposici Spojených států. Doposud se však Spojeným státům podařilo zabránit přijetí Vietnamu za člena *Organizace spojených národů.*

• • •

Bejrút. — Pravicové a syrské vojenské jednotky činí nápor proti levicové baště přístavu Tripolis a proti nedalekému táboru palestinských uprchlíků. Na jižních předměstích Bejrútu a v blízkých horách bojují proti sobě za pomoci tanků a dělostřelectva křesťanská pravicová a mohamedánská levicová vojska. Ve čtvrtek 23. září byl v Chtoura, 30 mil východně od Bejrútu, v území, kontrolovaném syrskou armádou, uveden v úřad nový, 51letý president Libanonu Elias Sarkis, bývalý ředitel Ústřední banky Libanonu. Válečné operace znemožnily konání této inaugurace v Bejrútu. Nový president ujistil, že bude hájit zájmy jednotného Libanonu, jeho demokracii a liberální hospodářský systém, a zároveň také zájmy Palestinců, aby se tito mohli vrátit do své země. Vůdce palestinských guerilů Yassir Arafat hned nato prohlásil, že jeho hnutí přijímá Sarkise za presidenta Libanonu, a že rozkáže svým milicím, aby zachovávaly příměří. Slíbil novému presidentu spolupráci palestinských uprchlíků pro uchování svrchovanosti, jednotnosti a nezávislosti Libanonu. — Egyptský president Anwar Sadat prohlásil v Káhyře, že plně stojí za novým libanonským presidentem, a že je i v zájmu Egypta, aby co nejdříve byla skončena občanská válka v Libanonu. Nepůjde-li to mírovou cestou, je prý ochoten dát presidentu Sarkisovi k disposici pro ukončení této války egyptské tanky i dálkové střely, z nichž už jen jedna jediná je schopna zničit celé jedno město. Egypt doposud poskytoval vojenskou výpomoc jen levicovým stranám v Libanonu.

• • •

Praha. — Čtyři čeští rockoví hudebníci, kteří nedbali komunistických předpisů o "socialistickém" umění a hráli při koncertech zakázané písně a skladby, byli v Praze odsouzeni k trestům vězení od 8 do 18 měsíců, protože prý "organizovali chuligánství" a "chrožovali výchovu mládeže v socialistickém duchu".

• • •

Chicago. — Dr. Howard Wainer, profesor Chicagské university, nalezl metodu pro zjištění u dětí od 2—12 let, jaká bude jejich výška až dospějí. K tomu je potřebí znát jejich nynější délku vleže, jejich váhu, průměrnou výšku jejich rodičů a koeficient stárnutí jejich kostí. Tento objev může mít praktické uplatnění, protože v mladém věku je do určité míry možno ovlivňovat lidský vzrůst hormony nebo terapií štítné žlázy.

• • •

Washington. — Některé arabské země naléhají na to, aby cizí země a firmy bojkotovaly Izrael a přerušily s ním obchodní styky. Proto odmítají obchodovat s cizími firmami, jež obchodují s Izraelem. US Kongres vede v přítomnosti diskuse o dvou návrzích zákona, jež zakazují účast Spojených států na tomto arabském bojkotu Izraele. Dům representantů schválil 318 hlasy proti 63 svůj přísnější návrh, jímž se US firmám zakazuje jakákoliv účast na bojkotu proti Izraeli. Rovněž se jim zakazuje vylučovat židy ze svého personálu, pracujícího v arabských zemích. Senátní návrh je umírněnější: Americkým firmám by se nezakazoval bojkot Izraele, avšak musily by o tom uveřejňovat zprávy. Obě komory nyní hledají kompromis mezi těmito návrhy. Přijetím zákona proti účasti na bojkotu proti Izraeli by však mohl být ohrožen obchod Spojených států s arabskými zeměmi, který dosahuje výše 7.1 biliónu dolarů, a zároveň by mohlo ztratit práci asi 400,000 Američanů, zaměstnaných v tomto obchodě. — V neděli Saúdská Arábie dala Spojeným státům najevo, že může rozhodnout nové embargo oleje proti Spojeným státům v případě, že US Kongres přijme zákon, jímž by se zeslaboval arabský bojkot proti Izraeli. Mezitím senátní Podvýbor pro zahraniční vztahy se slaví proti tomu, aby Spojené státy prodávaly Saúdské Arábii požadovaných 650 protiletadlových raket.

• • •

Seattle. — Dr. Ernest Noble, ředitel Národního ústavu proti alkoholismu a zneužívání alkoholu, prohlásil, že za posledních dvacet let se ve Spojených státech zdvojnásobil počet alkoholiků. Značnou vinu na tom nese televize, která ve svých programech a inserátech naznačuje, že lidé, pijící alkoholické nápoje, jsou lepšími milovníky a v životě mají větší úspěch. Mládež pak chce takové lidi napodobovat.

• • •

Paříž. — Francie trpí třináctiprocentní inflací. Pro její zvládnutí francouzská vláda schválila národní program "utažení pásků". V době od 15. září do 31. prosince 1976 nesmějí být zvýšeny ceny; daň z příjmu bude zvýšena o 8 procent; ceny gazolinu budou zvýšeny na $1.88 za galon.

• • •

Djakarta. — Indonéské vládě se mělo podařit rozdrtit pokus o státní převrat, při kterém měl být sesazen president Suharto a nastolen 74letý bývalý místopresident Mohamad Hatta, jeden z vůdců dřívějšího indonéského odporu proti holandským kolonizátorům.

• • •

Dallas. — V Dallasu právě začal být vyráběn přístroj "defibrillator", vážící pouze 8 liber, vynalezený profesorem dr. Frank Pantridge z Belfastu, kterým je možno vrátit normální srdeční tep obětem srdečního záchvatu. Tento přístroj, poháněný baterií, dává elektrické šoky do hrudi nemocného, čímž je možno obnovit přerušený chod srdce. Má se za to, že pomocí tohoto přístroje bude možno zachránit život asi dvaceti procentům oběti srdeční mrtvice. První dvě minuty po záchvatu jsou však nejkritičtější. Je-li přístroj po ruce, zákrok je úspěšný v 92 procentech případů. Přístroj bude stát $1,400; nejdříve ho bude užíváno v lékařských ordinacích, ve veřejných budovách, v mrakodrapech, při požárech, při sportovních zápasech atd. V pozdější době se může stát stejně běžnou věcí jako je chemický hasicí přístroj. Dosavadní zařízení pro obnovení srdečního tepu váží 50 až 100 liber.

• • •

Portsmouth. — Angličtí inženýři vynalezli systém, jak získat s povrchu moře olej, který se rozlil z poškozené cisternové lodi. Olej, smíšený s vodou, je sbírán zvláštním mechanickým zařízením a přepravován do dvou vlečných lodí, kde je filtrován. Za hodinu je tak možno sebrat asi 50 tun oleje. Tímto systémem se jednak zachrání ztráta rozlitého oleje, a jednak se tím zabrání znečištění mořské vody a pobřeží.

• • •

Pasadena, Cal. — Z mateřské lodi sondy Viking 2, obíhající kolem planety Marsu, se podařilo zjistit, že polární "čepičky" této planety sestávají ze zmrzlé vody a nikoliv z tuhého kysličníku uhličitého, jak se dosud myslelo. Zároveň byla podepřena teorie, že voda dříve tekla po povrchu Marsu v řekách. Na Marsu tedy existovaly hlavní předpoklady pro vznik života. Američtí vědci z "Jet Propulsion Laboratory" však podotkli, že toto ještě nedokazuje, že by na Marsu kdy život opravdu existoval. K velkému uspokojení vědců mechanické rameno sondy Viking 2, které prohrabává okolní půdu Marsu a přenáší ji do malé laboratoře k analýze, opět funguje normálně. Dne 12. září totiž z neznámých důvodů najednou přestalo pracovat.

• • •

Rio de Janeiro. — Indiáni v Amazonii se všemožně brání přizpůsobení moderní civilizaci, jež tam proniká stále více v důsledku nově zbudované dálnice Transamazonica. Počet amazonských Indiánů se stále zmenšuje; podle odhadů jich v přítomnosti není více než 50 až 100 tisíc. Mnozí umírají na spálu a chřipku, běložské choroby, proti kterým jejich tělo je bezbranné. Indiáni kmene Mayuruna, kteří byli ze svého území Javari-Curuca vytlačeni běložskými sběrači gumy do jednoho údolí při hranici Peru a nyní nemají kam jít, se rozhodli ke kmenové sebevraždě: usmrcují všechny své nově narozené děti. Dříve usmrcovali pouze děvčata, ve snaze udržet rovnováhu pohlaví. Někteří z nich však opustili svůj kmen a uprchli do Peru. V padesátých letech tito Indiáni zavraždili mnohé běložské pionýry a odvedli si jejich ženy, které pak mezi nimi žily jejich způsobem. Za poslední tři roky počet těchto Indiánů klesl z 2,000 na asi 100. Amazonští Indiáni jsou kulturně ve stadiu kamenné doby, stejně jako obyvatelé vnitřku Nové Guineje, trpaslíci afrického pralesa v Zairu a domorodci stepi Kalahari, či praobyvatelé Austrálie.

• • •

Tokio. — Japonským inženýrům se podařilo sestrojit elektrické auto, které bude při jediném nabití baterie schopno ujet 250 mil, tedy dvakrát tolik než dosud sestrojené modely. Zkušební jízdy se s ním už konají. Japonská vláda si od tohoto auta slibuje, že vrátí Tokiu čistý vzduch. Jeho výrobní cena bude třikrát vyšší než je výrobní cena obyčejného auta na gazolinový pohon, avšak provozní výlohy zase budou dvakrát nižší.

• • •

Londýn. — V Londýně byl odhalen památník na připomínku 14,500 polských důstojníků, zavražděných Sověty v lese Katyň na začátku druhé světové války. Britská labouristická vláda však neposlala na tuto ceremonii svého zástupce, asi aby si nepohněvala na sebe bratrskou komunistickou stranu Sovětského svazu. Zároveň přijala se všemi poctami návštěvu soudruha Chňoupka, ministra zahraničí okupovaného Československa.

• • •

Washington. — Zvláštní výbor US Kongresu zastavil vojenskou výpomoc pro Uruguay, která měla v roce 1977 dosáhnout výše tří miliónu dolarů. Krátce předtím newyorský representant Edward Koch nazval uruguayskou vládu "režimem teroru", avšak při smrti *Maocetunga – dosud největšího kata lidských dějin, se ronily krokodýlí slzy.*

• • •

Johannesburg. — Černošské nepokoje, které trvají v Jižní Africe už 13 týdnů a pokračují dále, způsobují značné škody jihoafrické ekonomii. Proto vláda pomýšlí užít vojska a přísnějších metod pro potlačení těchto nepokojů a obnovení veřejného pořádku, zvláště když nyní jihoafrická tajná policie nalezla přesvědčivé důkazy o cizím původu všech provokačních akcí mezi studenty.

• • •

San Sebastian, Španělsko. — Baskická separatistická organizace ETA, která za svého 17letého boje proti španělské vládě zabila 20 policistů a jednoho ministerského předsedu, se následkem politických změn ve Španělsku rozhodla vzdát se svých násilných a teroristických metod a pokusit se dosáhnout svých cílů zákonnými prostředky a utvořením politické strany.

Nejlépe si pochutnáte v česko-americké restauraci
The DUMPLING HOUSE
1109 S. HARLEM AVE.
STICKNEY, ILL.
Denně čerstvá jídla.
Otevřeno od neděle do pátku od 11 hod. dopol. do 7:30 hod. večer.
V sobotu zavřeno.
Srdečně Vás zve
MARIE ČIHULOVÁ
Rádi posloužíme, chcete-li si vzít jídla domů. Stačí zavolat a pro jídlo si přijít.
Tel.: GU-4-9633

Domácí český chléb, Moravské koláče, rohlíky, housky, dorty, tvarohový a makový závin, jablečný štrúdl a čajové pečivo.
MINARIK'S BAKERY
Finest Czech Pastries and Cookies
We Specialize in Party and Wedding Cakes
5832 West Cermak Road, Cicero, Illinois 60650
OLympic 2-2854
Možno objednat telefonem: laskavá a rychlá obsluha česky i anglicky.

Václav Cibula:

PRAŽSKÉ POVĚSTI O PRAMENI SV. VÁCLAVA, ZVANÉM TAKÉ LIDOVÉ STUDÁNKA "PUCKA"

V minulém čísle jsme slíbili čtenářům, že jim otiskneme roztomilou pověst o Prameni sv. Václava, jehož Alešovu kresbu jsme přinesli na titulní stránce. Zde tedy je:

To bylo v dobách, kdy mladý kníže Václav jezdíval lovit do lesů na pravý břeh Vltavy. Jednoho dne se vydal za svou kratochvíli jako obvykle jen s malým hloučkem psáře a služebníku, avšak štěstí mu nepřálo: marně psi slídili po kořisti: vyrušili jen starého vlka-samotáře a několik veverek. Bylo už pozdě odpoledne, slunce se pomalu nakláněla k tomnému hřebeni Petřína, když konečně psi vyplašili na malé mýtince jelena. Brzy se ukázalo, že je to zvíře nadobyčejé statné: jelen vyskočil z houštiny přímo před knížetem a s mohutným parožím nazad položeným prchal dlouhými skoky mezi stromy.

Kníže se za ním pustil jako vítr, avšak kůň zapadl do mokřadiska a už se zdálo, že i tentokrát bude všechna snaha marná. Náhle však jezdec spatřil, že jelen z nejprudšího běhu klopýtl a padl na zem, až křoviny zapraskaly. Kníže sevřel pevněji dřevec, rozmáchl se a už se chystal zvíře skolit, avšak jelen hbitě vyskočil a prchal dál. Pronásledovatel pobídl patami koně, aby potom prudce strhl uzdu a zastavil, až se běloušvysoko vzepjal. Jezdec seskočil do mechu a sklonil se k zemi.

V místě, kde jelen zakopl o vyčnívající kořen, vytryskl z malého otvoru svěží, stříbřitý pramen. Kníže si nabral vodu do dlaně a napil se. To už se za jeho zády objevili psáři a ostatní jezdci a v půlkruhu se zastavili. Jeden ze služebníků seskočil ze sedla, sklonil se k prameni, vyhloubil otvor a všichni se dívali, jak se jamka rychle plní čerstvou, křišťálově čistou vodou.

Toho dne už dál nelovili. Unavení a v přátelském rozhovoru se vrátili k řece a nahoru na Hrad. Ještě cestou kníže přikázal, aby nazítří na tom místě vyhloubili studánku, z níž by se každý, kdokoli v tu stranu zabloudí, mohl napít dobré a svěží vody. Tak se i stalo. Byla to voda výborná, že se ji zanedlouho začaly přisuzovat i léčivé účinky, a leckterá bába kořenářka či věštkyně doporučovala pít vodu z náhodného pramene jako lék proti sedmeru nemocem. Říkalo se té studánce svatováclavská, a později, když v jejím okolí začalo vznikat Nové Město, chodívali si pro její vodu lidé z celého okolí. Kolem pramene vznikla na místě vymýceného a vypáleného lesa celá rozlehlá zahrada, a studánce se říkalo Pučka; později byly v její bliz-

(Pokračování na str. 5)

DOBA "BĚHEM ROKU"

27. NEDĚLE "BĚHEM ROKU"

VSTUPNÍ MODLITBA: Všemohoucí, věčný Bože — v bohatství své lásky dáváš prosícím více, — než si zasluhují a žádají. — Voláme k tobě: — Zahrň nás milosrdenstvím, — odpusť nám naše viny a dej nám i to, — o čem se ani neodvažujeme prosit. — Skrze tvého Syna Ježíše Krista, našeho Pána a Boha, který s tebou v jednotě Ducha tvatého žije a kraluje po všechny věky věků.

1. ČTENÍ Z PRVNÍ Z KNIHY MOJŽÍŠOVY
(Gn 2, 18-21)

Hospodin Bůh řekl: "Není dobré, že je člověk sám. Udělám mu pomocníka, který by se k němu hodil."

Hospodin Bůh uhnětl z hlíny všechnu divokou zvěř a všechno ptactvo nebe a přivedl (je) k člověkovi, aby viděl, jaké jim dá jméno: takové mělo být jejich jméno, jak by všechno živočišstvo pojmenoval. A člověk dal jméno všem krotkým zvířatům, ptactvu nebe a veškeré divoké zvěři, ale pro člověka nenašel pomocníka, který by se k němu hodil.

Tu Hospodin Bůh dal upadnout člověku do hlubokého spánku a když usnul, vzal jedno z jeho žeber a jeho místo uzavřel masem. Hospodin Bůh vytvořil ze žebra, které vzal z člověka, ženu, a přivedl ji k člověku. Ten zvolal:

"Tato je konečně kost z mých kostí a tělo z mého těla. Bude se nazývat ženou, poněvadž z muže byla vzata."

Proto opustí muž otce a matku a přidrží se své ženy a budou jedním tělem.

2. ČTENÍ Z LISTU K ŽIDŮM
(Žid. 2, 9-11)

Bratři! Vidíme však, že Ježíš, který byl nakrátko ponížen pod anděly, je korunován slávou a ctí, třebaže utrpěl smrt: bylo třeba, aby on — z dobrotivého rozhodnutí Božího — za všechny lidi podstoupil smrt.

Bylo to jistě vhodné, aby ten, pro něhož a skrze něhož je všechno, přivedl do slávy mnoho synů tím, že zdokonalí utrpením toho, který je má k jejich spáse vést. Vždyť ten, kdo přináší posvěcení, i ti, kteří jsou posvěcováni, mají týž původ. Proto se nic neostýchá nazývat je svými bratry.

SLOVA SVATÉHO EVANGELIA PODLE MARKA
(Mk 10, 2-16)

Přišli farizeové a pokoušeli Ježíše: ptali se ho, je-li muži dovoleno propustit manželku.

Odpověděl jim: "Co vám přikázal Mojžíš?"

Řekli: "Mojžíš dovolil napsat rozlukový lístek a propustit."

Ježíš jim řekl: "Pro tvrdost vašeho srdce vám napsal toto ustanovení. Ale od počátku stvoření učinil je Bůh. Proto opustí muž svého otce i matku a připojí se k své manželce, a budou ti dva jedno tělo, takže již nejsou dva, ale jeden. A proto, co Bůh spojil, člověk nerozlučuj!"

V domě se ho učedníci znovu na tu věc ptali. I řekl jim: "Kdo propustí svou manželku a vezme si jinou, dopouští se vůči ní cizoložství; a jestliže manželka propustí svého muže a vezme si jiného, dopouští se cizoložství."

Tu mu přinášeli děti, aby se jich dotkl. Ale učedníci jim to zakazovali. Když to Ježíš uviděl, rozhněval se a řekl jim: "Nechte děti přicházet ke mně, nebraňte jim, neboť takovým patří království Boží. Amen, pravím vám, kdo nepřijme království Boží jako dítě, jistě do něho nevejde." Objímal je, vzkládal na ně ruce a žehnal jim.

ČTENÍ Z PÍSMA SVATÉHO

STARÝ ZÁKON

s výkladem a poučením

SE ZŘETELEM NA VĚDECKÁ BÁDÁNÍ DO R. 1940

(Úryvky Písma sv. jsou podle překladu

Prof. Dr. Jana Hejčla.)

* * *

(Pokračování z Národa a Katolíka)

I tázal se ho král: „Proč se neklaníš Bélovi?"

On odpověděv řekl mu: „Protože nectím model, udělaných rukou, ale živého Boha, který stvořil nebe i zemi, a má moc nad každým tělem."

Král mu řekl: „Nezdá se tobě Bél býti bůh živý? Zda nevidíš, jak mnoho sní a vypije každý den?"

Daniel zasmáv se, řekl: „Nemýl se králi, neboť tento jest uvnitř hlína a zevnitř měď, aniž kdy co snědl.

Tu král rozhněvav se, povolal kněžstvo Bélovo a řekl jim: „Nepovíte-li mně, kdo je ten, jenž tyto náklady sjídá, zemřete. Dokážete-li však, že Bél ty věci sjídá, zemře Daniel, neboť rouhal se Bélovi."

Daniel řekl králi: „Staň se podle slova tvého." Bylo pak kněží Bélových sedmdesáte kromě žen a dětí. — Přišel tedy král s Danielem do chrámu Bélova.

I řekli Bélovi kněží: „Aj, my vyjdeme ven, a ty, králi, předlož jídlo a namíchej vína. Zavři pak dveře a zapečeť je prstenem svým! Až ráno vejdeš, neshledáš-li, že jest všecko snědeno od Béla, nechať smrti zemřeme. Jinak ať zemře Daniel, který selhal proti nám!"

Nedbali toho, jelikož byli udělali pod stolem skrytý vchod, kterým vždycky vcházeli a sžírali ty věci.

Když tedy vyšli a král nakladl před Béla jídla, Daniel přikázal svým služebníkům, i přinesli popela, a on potrousil jím celý chrám před králem. Vyšedše pak zavřeli dveře, a zapečetivše je prstenem královým, odešli. V noci pak podle obyčeje svého vešli kněží, ženy i děti jejich, a snědli všecko i vypili. Při prvním úsvitu král vstal a Daniel s ním. Král se tázal: „Danieli, jsou pečeti celé?"

Daniel odpověděl: „Jsou celé, králi!"

A hned, jak otevřel dveře, král pohleděv na stůl zkřikl hlasem velikým: „Veliký jsi, Béle, a není u tebe žádné lsti!"

Daniel se zasmál, zadržel krále, aby tam nevcházel, a řekl: „Viz podlahu a všimni si, čí jsou tyto šlépěje!"

Král řekl: „Vidím šlépěje mužů, žen a dětí."

Tu král rozhněvav se, dal schytati kněze, ženy i děti jejich. I ukázali mu tajná dvířka, kterými chodívali a sjídali ty věci, jež byly na stole. Proto král dal je pobíti, Béla pak vydal Danielovi, kterýž jej i s chrámem jeho vyvrátil.

Byl tam také veliký drak — had, a Babyloňané jej zbožňovali. I řekl král Danielovi: „Hle, nyní nemůžeš říci, že tento není bůh živý, proto klaněj se jemu!"

„Pánu, Bohu svému se klaním" — pravil Daniel — neboť on jest Bůh živý, tento však není Bůh živý, jenž má moc nad každým životem. Ty pak, králi, dovol mi, a já zabiji draka bez meče i bez kyje!"

Král řekl: „Svoluji."

Vzal tedy Daniel smolu, tuk a chlupy, svařil to, naděla šišek, a dal je draku do tlamy. Když se drak rozpukl, řekl: „Aj, ten, kterého jste zbožňovali!"

Když to Babyloňané uslyšeli, rozhněvali se náramně a sdruživše se proti králi řekli: „Židem se stal král, Béla zničil, hada zabil a kněze povraždil." A přišedše ke králi řekli: „Vydej nám Daniele, jinak zabijeme tebe i dům tvůj!"

Tedy král vida, že se obořili na něj náramně, byl donucen, aby jim Daniele vydal, oni pak hodili jej do lví jámy, a byl tam šest dní. V jámě bylo sedm lvů, kterým dávali každý den dvě těla lidí odsouzených na smrt a dvě ovce. Ale tehdy nebylo jim dáno nic, aby sežrali Daniele.

Byl pak v Judsku Habakuk prorok. Ten uvařil pokrm, nadrobil chleba do okřínku, a šel na pole, aby to donesl žencům.

I řekl anděl Páně Habakukovi: „Zanes oběd, který máš, do Babylona Danielovi, jenž jest ve lví jámě!"

Habakuk namítl: „Pane, Babylona jsem neviděl a jámy neznám."

Ale anděl Páně uchopiv ho na vrchu za hlavu, nesl ho za vlasy a postavil ho v Babyloně nad jamou prudkostí svého ducha.

I zvolal Habakuk: „Danieli, služebníče Boží, vezmi oběd,

který posílá ti Bůh!"

Daniel řekl: „Rozpomněl ses na mně, Bože, a neopustil jsi milujících tebe!"

A vstav Daniel jedl, anděl Páně pak postavil Habakuka zase hned na jeho místo.

Dne sedmého přišel král, aby oplakával Daniele. Přišed k jámě, pohleděl do ní, a hle, Daniel seděl mezi lvy. Tu zvolal král hlasem velikým: „Veliký jsi, Pane, Bože Danielův!"

A dal jej vytáhnouti ze lví jámy. Ty pak, kteří ho chtěli zničiti dal král vmetati do jámy, a byli sežráni v okamžení před ním. Tehdy řekl král: „Bojte se všichni obyvatelé veškeré země Boha Danielova, neboť on je Spasitel, který činí znamení a divy na zemi. On vysvobodil Daniele ze lví jámy!"

Dan. 13, 14.

Ze starožitností Babylona a Assyrie.

Staří pohanští národové, rovněž tak jako mnozí dnešní pohané představovali si bohy vesměs jako zvířata nebo lidi, kteří mají živočišné potřeby, zejména jídla a nápoje. Také král Cyrus takto věřil. V Uadi-Brisa na pohoří Libanu v Palestině byl nalezen starožitný nápis z doby babylonského krále Nabuchodonosora, v němž se král honosí: „O oběti, povinné Marduk-bohu . . pečoval jsem nad dřívější míru v největší hojnosti. Každý den dvě tučná, dorostlá, vykrmená zvířata, dobré vyrostlé dobytče hovězí, jehož podoba byla dokonalá, 44 vykrmených mladých ovec, 4 kohouty, 10 holubů . . 3 pletence česneku, násadu ryb sladkovodních . . . bujnou zeleninu, datle, kaktusové fíky, učištěný ovocný med, jemné řídké pivo, máslo, sladkou smetanu, mléko, nejjemnější olej, mast, zlatohnědou pšenici, sesamové pivo, jiskřící víno, kázal jsem předložiti na stůl Marduka a Zarpanity."

Dvanáct perských měr bílé jemné mouky bylo podle naší míry 661 litrů. Džbán byl taktéž mírou — na tekutiny. Obsahoval více než 39 litrů. Šest džbánů bylo podle našeho 233 litrů.

Zbytky chrámu Marduk-Bélova byly nalezeny německými badateli v pahorku Amran-ibn Ali na jihu zřícenin Babylona. Severní průčelí chrámu mělo 79 m délky, průčelí západní 85 m. Kterak byl Marduk-Bél vyobrazován, možno si představiti podle vypuklin, nalezené 18. dubna 1900 v sutinách uvedeného chrámu. U nohou Bélových leží had. Had byl od Babyloňanů považován za boha. Cyrus, ačkoliv byl Peršan, ctil také bohy babylonské, aby si zajistil přízeň bohů i národa.

Lvů bylo v Babylonii hojnost až do polovice předešlého století. Byli netoliko stříleni, loveni oštěpy a pod., ale i za živa chytáni a v klecích neb jamách chováni. Ve vykopávkách babylonských a assyrských byly nalezeny četné doklady o tom. V jednom nápise chlubí se na př. král Asurnasirpal: „Patnáct silných lvů jsem na horách v lesích chytil. Padesát lvíčat jsem vzal a usadil jsem je v Kalachu a v palácích své země."

Těžké a nebezpečné úkoly misionáře.

Ačkoliv Daniel během svého pestrého života v zajetí babylonském nepřestával zaujímati vynikající postavení u střídajících se panovníků, prožíval nejednou nebezpečná dobrodružství, která ho mohla státi život. Život Danielův podobá se v mnohém životu křesťanských misionářů. Slovem i příkladem ukazoval, jak krásná a rozumná jest víra v jediného Boha, jak krásný, rozumný a šťastný jest život člověka podle této víry. Daniel v ničem nepodával se vlivům pohanským, naopak působil svým vlivem na pohany. Měl odvahu káceti pohanské modly.

Údělem křesťanských misionářů jest totéž. Misionáři jsou ti kněží, řeholníci a řeholnice, kteří nejdokonalejším způsobem vykonávají rozkaz Ježíše Krista: „Jdouce do celého světa učte všecky národy!" Opouštějí své rodiče, své bratry a sestry, aby snad už v tomto životě je nespatřili.

Pokračování

DR. ALFRED FUCHS:

NOVINÁŘ

(PSÁNO ROKU 1924)

(Pokračování z min. čísla.)

Co jest v podstatě heslo? Heslo jest krátká stručná formulka, dobře znějící a dosti širokého smyslu, aby si do ní mohl každý vložit svoje přání a tužby. Správně napsal Kalláb (Kalláb: Politika vědou a uměním. Knihovna Snahy I.) ve své "Politice vědou a uměním", že heslo má v politice úkol podobný, jako obřad v náboženství. Koncentruje myšlenky určitým směrem, ale při tom jim přeje stále ještě dosti volné okruhy.

Kdo má šťastný dar raziti hesla napsaná, ať jest to v kterémkoli oboru, ten má novinářský a publicistický talent.

Kdo píše noviny, musí býti pamětliv toho, že noviny bývají čteny netrpělivě a nepozorně. Psychologie čtenáře novin by mohla tvořiti také zajímavou kapitolu. Abychom uvedli alespoň malý doklad: Při zprávě o konkursu uvaleném na firmu, dejme tomu, "František Novák", byla nucena celá řada Bohumilů, Josefů, Václavů Nováků dáti konstatovat, že nejsou totožni s Novákem, o něhož běželo ,neboť byli v nebezpečenství, že se na ně sběhnou věřitelé. Ba, stalo se i, že jeli již lidé cizím osobám na pohřeb, svedeni ne totožností, ale dosti vzdálenou podobností. Mohl bych ze své sbírky výstřižků podati řadu dokladů. Novinářský článek se čte obyčejně jenom jednou a pak se noviny zahodí. Málokdo si dá práci, aby to, čemu nerozumí, četl dvakrát, třikrát. Proto je první ctností novinářovou, aby psal jasně. A protože čtenářova psychologie je blízka psychologii davové, potud, že nejsou při čtení novin angažovány hlubší síly intelektuální a že myšlení děje se spíše v hrubých asociacích (viz Le Bonovu "Duši davu"), musí hledět novinář působiti na tuto asociační schopnost (Le Bon: Duše davu. Knihovna Rozhledů XII.). Není sice třeba jít tak daleko, jako šel známý německý vydavatel Scherl, který prý dával všecko číst svému domovníkovi a cemu prý domovník nerozuměl, nesmělo do jeho boulevardních listů, ale nicméně jest nutno ,aby si novinář uvědomil, pro jaké vrstvy píše. Lépe nežli Scherl si počínal onen francouzský vydavatel, o němž praví Löbl ve své "Kultur und Presse", že chtěl, aby s jeho novinami byla spokojena domovnice, dáma společnosti, herec, učenec a úředník, aby v nich každý nalezl pro sebe něco. Snažil se vystihnouti záliby, které jsou společné všem těmto příslušníkům různých sociálních tříd, neboť společným jest jim právě to, v čem jsou průměrnými lidmi, průměrnými občany, průměrnými čtenáři novin. Obrazné mluvení, jež jest nutno pro tento neabstraktní způsob čtení novin, nesmí jíti ovšem příliš daleko. Jisto však je, že není-li mluva obrazy barokně přetížená, působí metafora nezapomenutelně. "Těžko uvěřiti, že je léto, když jsou řeky zamrzlé", praví např. Havlíček o okrojované konstituci. Velkou schopnost říkati abstraktní věci v půvabných obrazech má např. svatý František Saleský a doporučil-li jej papež(Pius XI. Encyklika Rerum omnium perturbationem. Řím 1923) za patrona a za vzor publicistům a žurnalistům katolickým, pak by mohli si z něho vzíti po této stránce příklad i novináři ostatní.

Podobně jako obraz působí také vtip a slovní hříčka. Slovní hříčka a vtip jest však dobrý sluha, ale zlý pán. Jsou spisovatelé, kteří by pro dobrý vtip zabili vesmír. Jsou spisovatelé tak duchaplní, že se u nich duchaplnost zvrhuje v manýru. To platí zejména o jisté části žurnalistiky vídeňské, u které nepřestává tuto službu slovní hříčce bičovati např. Karel Kraus, vymítající ovšem do značné míry d'ábla Belzebubem. Pokud se nezvrhla tato duchaplnost v mánii, vedla ke zdokonalení jazyka. Hříčky, jako "Portefeuilletonist", ražená Hardenem pro novináře píšícího feuilletony a šilhajícího po ministerském portefeuillu. "Minister des Äussersten" atd. atd. zůstane nesporně privilegiem novinářské školy vídeňské. Nesmíme ostatně nikdy zapomínat, že duchaplnost se málokdy kryje s hloubkou a že spíše světélkuje, než aby něco doopravdy ozářila. Duchaplnost slovní, kterou vynikají nejenom židovští žurnalisté vídeňští, ale i Francouzi, může vzniknouti toliko tam, kde je stará kultura dialektická. Humor tohoto druhu jest vždy poněkud papírový, poněkud nežitovný. U národů slovanských nalezneme málokdy tuto slovní duchaplnost. V tom je, myslím, zvláště poučným případem Jan Neruda, který, ač, byl vědomým vyznavačem školy Mladého Německa a vědomě se učil od svého miláčka Heineho, nikdy se nesnažil, aby mu odpozorovaná jeho slovní duchaplnost.

(Pokračování)

(Dokončení ze str. 4.)

kosti založeny lázně, jimž se říkalo "Pod Pučkou" anebo Svatováclavské.

Dnes už dávno studánka je ukryta zase zpátky pod zemí a z celého příběhu zůstalo jen jméno ulice, jíž se podnes říká Václavská.

V síle pokrmu

Prorok Eliáš byl v prostředí židovské tradice považován za nejvýznamnějšího z proroků. Byl pověstný svým pláštěm, do kterého se halil ve chvílích prorockého vzrušení. Rovněž svým zvláštním a tajemným odchodem z tohoto světa. Jeho jména bylo často vzpomínáno v souvislosti s Mesiášem a v mimobiblické židovské tradici byl považován za anděla pomocníka, který přichází v největší nouzi. Při události proměnění Páně spolu s Mojžíšem rozmlouvá s Pánem, aby tak bylo zřejmé, že připravoval cestu Kristu.

Dnešní perikopa z první knihy Královské nám vypravuje, jak Eliáš v síle jednoho pokrmu šel čtyřicet dní a čtyřicet nocí až k Boží hoře Chorebu. Toto vypravování o zázračné síle Eliášova pokrmu je předobrazem síly pokrmu, který představuje Eucharistie. Církev nazývá Tělo Páně výrazem "Viatikum" (=pokrm na cestu), když ho podává nemocným a umírajícím. Ve skutečnosti ale je svátostný Kristus pokrmem na cestu pro každého přijímajícího křesťana.

Když uvažujeme o významu svátosti Oltářní, musíme vzít vždy v úvahu všechny projevy Boží moci, které jsou v této svátosti obsaženy. Eucharistie není jenom skutečně přítomnost Pána Ježíše mezi námi, je to i zpřítomnění jeho oběti, díkůvzdání Otci, je to společenství s Bohem i příslib a záruka věčného života. Ve svátosti Oltářní je Bůh hmatatelně blízký, pozemský pokrm se ve svátosti mění v pokrm nebeský a když tento svátostný pokrm přijímáme, dostáváme už něco z Kristovy slávy.

Samotný Kristus nás nepřestává vyzývat, abychom jedli chléb, "který sestupuje z nebe." A podobně činí i církev. Jaký užitek nám tedy nabízí přijímání svátostného Krista? Především se ve sv. přijímání spojujeme s Kristem, spojujeme se s Božím životem, přestáváme žít sami a začíná v nás žít Kristus. Spojení s Kristem znamená ovšem i spojení se všemi údy jeho církve. Na základě příslibu samotného Krista víme, že kdo ji jeho tělo, "má v sobě život věčný". Kristus neříká, že bude mít, ale už nyní má život věčný. To znamená, že přijímání Kristova Těla rozmnožuje v nás milost posvěcující. Sv. přijímání nám dále odpouští lehké hříchy, chrání před těžkými, posiluje nás v horlivosti a daruje útěchu a radost. Je to skutečně zázračný pokrm. V jeho síle dokážeme přijít do Božího království.

Alois Honek.

Proslov předsedkyně N.S.Č.K. MILDRED R. JANDOVÉ na Národním dnu českých katolíků v neděli, 19. září 1976 v Chicagu

Důstojní pánové, bratři a sestry ze Svazu českých katolíků, vážení hosté!

V životě jednotlivců i národů jsou jubilea jakoby vystoupením na vyšší horu na pouti za konečným cílem. Tak nám dávají možnost lépe se zadívat na ušlou cestu a zároveň poskytují jasnější pohled k výšinám, po kterých prahne žijné lidstvo.

U příležitosti dvoustého výročí vzniku Spojených států amerických čeští katolíci se mohou zahledět do zrcadla minulosti s hrdostí: vždyť přispěli v plné míře svými mozoly i duševními hřivnami k vybudování své nové vlasti. Jsou toho dokazem neúčetné spolkové budovy, školy a kostely jak ve velkoměstech, tak v odlehlých farmářských vesnicích. Avšak nejcennějším přínosem je nepochybně příkladný rodinný život, vyrůstající ze zdravých náboženských zásad. Vždyť právě svatá babička Ludmila, vychovávající svého vnuka Václava, stojí u kolébky nejen českého národa, ale každého českého dítěte.

Dne 16. září jsme si připomínali výročí mučednické smrti této nedocenitelné postavy z úsvitu našich dějin. Se svým manželem Bořivojem přijala víru Kristovu již v dospělém věku, a právě proto plně ocenila její krásu a bohatství. Kněžna Ludmila dovedla svým slovem i příkladem ukázat nadřazenost nového náboženství nad pohanskou modloslužbou. Navštěvovala nemocné, ulevovala trpícím, rozdávala a pomáhala, kde byl hlad a nedostatek, zastávala se slabých. To vše bylo v době sobecké násilnosti — kdy rozhodovalo právo silnějšího - něčím zcela neobvyklým. Největší péči však ve své proziravosti věnovala výchově svého syna Vratislava, a po jeho předčasné smrti se plně soustředila na svého vnuka Václava, neboť on měl převzít vládu po svém otci. Dovedla vychovat ze svého vnuka opravdového rytíře své doby, jenž vzbuzoval úctu u všech knížat Svaté říše římské. Sám císař Jindřich Ptáčník ho vyznamenával přednostmi a prokazoval mu velkou úctu. Svou mučednickou krví kněžna Ludmila zavlažila sémě, ze kterého vyrostl slavný rod Přemyslovců se svou Svatováclavskou tradicí, jež přivedla český národ na vrchol slávy v době Otce Vlasti — Karla IV. a dodnes je jedinou korouhví, pod kterou se bez rozdílu hlásí jednotně celý český národ.

A právě proto, že ty české rodiny našich předků, přicházející v minulých stoletích do Spojených států amerických, měly ve svých babičkách a maminkách takové dobré následovnice svaté kněžny Ludmily, naše národní větev zde v Novém Světě byla schopna vykonat tolik krásné práce. Obraz kněžny Ludmily, vychovávající vnuka Václava, se navždy vtiskl do charakteru našeho národa a stává se tak základnou jeho úspěchů.

Vždyť, který národ se může pochlubit tak skvělými básněmi a písněmi, opěvujícími láskyplné rodinné poměry, jako právě národ náš a slovenský?

Loňského roku vydala exilová edice Konfrontace ve Švýcarsku výbor z lidových písní: Mamince. Pavel Eisner seřadil tyto skvosty lidové tvořivosti v následující cykly: Nad kolébkou; Rádkyně a důvěrnice; Těšitelka a Orodovnice; Loučení a vzpomínání; Matky a macechy; Sedmibolestná; Divotvorná. Tyto názvy samy jsou jakoby tahy umělcova štětce, zvěčňujícího obraz české maminky, jak je vmalován v srdci českého lidu. A také jedině v našem národě mohlo vzniknout dílo nemající obdoby ve světové literatuře: "Babička" — od Boženy Němcové!

Ty mozolnaté ruce, ty probdělé noci, ty hluboké vrásky a moudrá slova našich českých babiček a maminek jsou důvodem našich úspěchu v této nové zemi. A byla to také česká maminka, která dala a vychovala Spojeným státům biskupa Jana Nepomnuka Neumana, jenž je prvním pastýřem vyznavačem Spojených států, jemuž se dostává pocty oltáře. Tento velký biskup padá vyčerpáním na ulicích Filadelfie, neboť celý život neúnavně pracoval pro blaho svých ovcček, jak ho tomu naučila jeho česká maminka.

Toto krátké "zajetí na hlubinu" naší minulosti, kde jsme vědomě opomenuli vypočítávání detailů, nás nutí ke srovnání, jak to vypadá dnes v našich rodinách. Zda jsou pro nás stále tím svatým neroznborným celkem, kde děti s mlékem mateřským ssají lásku k zděděné víře a řeči? Zda dobrá výchova dítěte je stále ještě prvním svatým úkolem české matky, a zda mladší generace dovedou čerpat z moudrosti a zkušenosti starších?

Žádná státní nebo církevní instituce není schopna nahradit výchovné vlivy zdravé rodiny. Mluví-li se o krizi mladé generace, je to vlastně krize nás rodičů, kteří jsme se nedovedli dostatečně věnovat a přiblížit našim dětem. Jsme na velkém omylu, jestliže si myslíme, že jen zvyšováním životní úrovně zvyšujeme také jejich štěstí, a zajišťujeme jim lepší budoucnost! Mladá srdce dychtí po lásce, po pochopení, a nenajdou-li je v kruhu své rodiny, pak se obrací za všemožnými náhražkami, jež snad mohou být zpočátku uspokojující, ale nakonec vždy v sobě skrývají jen zklamání a hořkost.

V tomto roce byl náš americký kontinent jevištěm dvou světových historických událostí: XXI. olympiády a 41. mezinárodního eucharistického kongresu.

Z řeckého Olympu byla přinesena hořící pochodeň, aby zapálila symbolický olympijský oheň, v jehož záři závodili nejlepší atleti světa v tělesné zdatnosti. Kdo z mladých lidí nezatoužil v ty dny, aby mohl vystoupit na stupně vítězů a přijmout medaili za zvuku hymny své vlasti?

Téměř před 1,900 roky sv. Pavel psal do řeckého Korintu: Nevíte, že při běhu na závodišti všichni závodníci sice běží, ale cenu že získá jenom jeden? Běžte tak, abyste ji dosáhli! Kdo se však chce zúčastnit nějakého závodu, zachovává ve všem zdrženlivost. Oni to dělají, aby získali věnec pomíjející, ale my chceme získat věnec nepomíjející. (1 Kor. 9, 24-25.)

A do Filadelfie se sjelí ti, kteří usilují o vavřín nepomíjející, o "zlatou medaili" lásky Kristovy. Tam nehořel oheň symbolický, ale Oheň opravdový, zapálený na hoře Kalvárii, a po dva tisíce roků neustále planoucí v bezpočetných stáncích světa. Tento Oheň eucharistický rozehříval srdce českých rodin od dob Václavových a z něho čerpali naši předkové vzájemnou lásku a sílu k přemáhání těžkostí. Nedopusťme, aby Oheň lásky Kristovy vyhasl v našem rodinném kruhu. Neboť, chceme-li splnit svou povinnost k naší slavné národní tradici — a zároveň dát náš nejlepší dar k dvoustým narozeninám Spojeným státům americkým — pak se snažme ze všech sil otevřít svá srdce — své rodiny Kristu! Milovat a pochopit Krista tak, jak to dovede Matka Terezie z Kalkuty. V její lásce k trpícím a těm nejchudším, jakoby se promítla do našeho století naše kněžna Ludmila se svým vnukem . . .

Půjdeme-li ve stopách kněžete Václava — jako jeho sluha Podiven chodíval — pak oheň Lásky Kristovy se v nás rozhoří ještě větším žárem, aby v tomto jubilejním roce dal hladovějícím srdcím plnost své božské lásky, neboť jedině Ona je zárukou opravdové svobody.

Dne 16. září jsme si připomínali výročí mučednické smrti této nedocenitelné postavy z úsvitu našich dějin. Se svým manželem Bořivojem přijala víru Kristovu již v dospělém věku, a právě proto plně ocenila její krásu a bohatství. Kněžna Ludmila dovedla svým slovem i příkladem ukázat nadřazenost nového náboženství nad pohanskou modloslužbou. Navštěvovala nemocné, ulevovala trpícím, rozdávala a pomáhala, kde byl hlad a nedostatek, zastávala se slabých. To vše bylo v době sobecké násilnosti — kdy rozhodovalo právo silnějšího - něčím zcela neobvyklým. Největší péči však ve své proziravosti věnovala výchově svého syna Vratislava, a po jeho předčasné smrti se plně soustředila na svého vnuka Václava, neboť on měl převzít vládu po svém otci. Dovedla vychovat ze svého vnuka opravdového rytíře své doby, jenž vzbuzoval úctu u všech knížat Svaté říše římské. Sám císař Jindřich Ptáčník ho vyznamenával přednostmi a prokazoval mu velkou úctu. Svou mučednickou krví kněžna Ludmila zavlažila sémě, ze kterého vyrostl slavný rod Přemyslovců se svou Svatováclavskou tradicí, jež přivedla český národ na vrchol slávy v době Otce Vlasti — Karla IV. a dodnes je jedinou korouhví, pod kterou se bez rozdílu hlásí jednotně celý český národ.

A právě proto, že ty české rodiny našich předků, přicházející v minulých stoletích do Spojených států amerických, měly ve svých babičkách a maminkách takové dobré následovnice svaté kněžny Ludmily, naše národní větev zde v Novém Světě byla schopna vykonat tolik krásné práce. Obraz kněžny Ludmily, vychovávající vnuka Václava, se navždy vtiskl do charakteru našeho národa a stává se tak základnou jeho úspěchů.

Vždyť, který národ se může pochlubit tak skvělými básněmi a písněmi, opěvujícími láskyplné rodinné poměry, jako právě národ náš a slovenský?

Loňského roku vydala exilová edice Konfrontace ve Švýcarsku výbor z lidových písní: Mamince. Pavel Eisner seřadil tyto skvosty lidové tvořivosti v následující cykly: Nad kolébkou; Rádkyně a důvěrnice; Těšitelka a Orodovnice; Loučení a vzpomínání; Matky a macechy; Sedmibolestná; Divotvorná. Tyto názvy samy jsou jakoby tahy umělcova štětce, zvěčňujícího obraz české maminky, jak je vmalován v srdci českého lidu. A také jedině v našem národě mohlo vzniknout dílo nemající obdoby ve světové literatuře: "Babička" — od Boženy Němcové!

Ty mozolnaté ruce, ty probdělé noci, ty hluboké vrásky a moudrá slova našich českých babiček a maminek jsou důvodem našich úspěchu v této nové zemi. A byla to také česká maminka, která dala a vychovala Spojeným státům biskupa Jana Nepomnuka Neumana, jenž je prvním pastýřem vyznavačem Spojených států, jemuž se dostává pocty oltáře. Tento velký biskup padá vyčerpáním na ulicích Filadelfie, neboť celý život neúnavně pracoval pro blaho svých ovcček, jak ho tomu naučila jeho česká maminka.

Toto krátké "zajetí na hlubinu" naší minulosti, kde jsme vědomě opomenuli vypočítávání detailů, nás nutí ke srovnání, jak to vypadá dnes v našich rodinách. Zda jsou pro nás stále tím svatým neroznborným celkem, kde děti s mlékem mateřským ssají lásku k zděděné víře a řeči? Zda dobrá výchova dítěte je stále ještě prvním svatým úkolem české matky, a zda mladší generace dovedou čerpat z moudrosti a zkušenosti starších?

Žádná státní nebo církevní instituce není schopna nahradit výchovné vlivy zdravé rodiny. Mluví-li se o krizi mladé generace, je to vlastně krize nás rodičů, kteří jsme se nedovedli dostatečně věnovat a přiblížit našim dětem. Jsme na velkém omylu, jestliže si myslíme, že jen zvyšováním životní úrovně zvyšujeme také jejich štěstí, a zajišťujeme jim lepší budoucnost! Mladá srdce dychtí po lásce, po pochopení, a nenajdou-li je v kruhu své rodiny, pak se obrací za všemožnými náhražkami, jež snad mohou být zpočátku uspokojující, ale nakonec vždy v sobě skrývají jen zklamání a hořkost.

V tomto roce byl náš americký kontinent jevištěm dvou světových historických událostí: XXI. olympiády a 41. mezinárodního eucharistického kongresu.

Z řeckého Olympu byla přinesena hořící pochodeň, aby zapálila symbolický olympijský oheň, v jehož záři závodili nejlepší atleti světa v tělesné zdatnosti. Kdo z mladých lidí nezatoužil v ty dny, aby mohl vystoupit na stupně vítězů a přijmout medaili za zvuku hymny své vlasti?

Téměř před 1,900 roky sv. Pavel psal do řeckého Korintu: Nevíte, že při běhu na závodišti všichni závodníci sice běží, ale cenu že získá jenom jeden? Běžte tak, abyste ji dosáhli! Kdo se však chce zúčastnit nějakého závodu, zachovává ve všem zdrženlivost. Oni to dělají, aby získali věnec pomíjející, ale my chceme získat věnec nepomíjející. (1 Kor. 9, 24-25.)

A do Filadelfie se sjelí ti, kteří usilují o vavřín nepomíjející, o "zlatou medaili" lásky Kristovy. Tam nehořel oheň symbolický, ale Oheň opravdový, zapálený na hoře Kalvárii, a po dva tisíce roků neustále planoucí v bezpočetných stáncích světa. Tento Oheň eucharistický rozehříval srdce českých rodin od dob Václavových a z něho čerpali naši předkové vzájemnou lásku a sílu k přemáhání těžkostí. Nedopusťme, aby Oheň lásky Kristovy vyhasl v našem rodinném kruhu. Neboť, chceme-li splnit svou povinnost k naší slavné národní tradici — a zároveň dát náš nejlepší dar k dvoustým narozeninám Spojeným státům americkým — pak se snažme ze všech sil otevřít svá srdce — své rodiny Kristu! Milovat a pochopit Krista tak, jak to dovede Matka Terezie z Kalkuty. V její lásce k trpícím a těm nejchudším, jakoby se promítla do našeho století naše kněžna Ludmila se svým vnukem . . .

Půjdeme-li ve stopách kněžete Václava — jako jeho sluha Podiven chodíval — pak oheň Lásky Kristovy se v nás rozhoří ještě větším žárem, aby v tomto jubilejním roce dal hladovějícím srdcím plnost své božské lásky, neboť jedině Ona je zárukou opravdové svobody.

VŘELÉ DÍKUVZDÁNÍ

Vám všem, kteří jste se přišli v pátek večer, 17. září rozloučit do Maříkova pohřebního ústavu v Berwynu, Ill. s naším milým krajanem-exulantem

JAROMÍREM K. HRÁBKEM,

a Vám všem, kteří jste se v sobotu dopoledne, 18. září 1976 zúčastnili v kostele Panny Marie Svatohorské v Cicero, Ill., pohřebních bohoslužeb za spásu jeho duše a pak jste s námi doprovodili jeho tělo k věčnému odpočinku na hřbitov Královny nebes, vyjadřujeme tímto svou vřelou vděčnost.

Upřímně děkujeme všem jeho dobrodincům — dárcům krve za jejich ochotnou obětavost: p. Františku Desenskému — dávnému příteli rodiny zesnulého — jsme vděční za jeho všestrannou morální pomoc v nejtěžších dnech zármutku; důst. Otci Vojtěchu Vítovi, O.S.B., děkujeme upřímným "Pán Bůh zaplať" za jeho srdečnou účast na našem smutku, duchovní posilu a sloužení zádušní bohoslužby, plné křesťanské útěchy a naděje. Pan Ludva Rafaj dodal svým českým zpěvem a varhanním doprovodem celé zádušní liturgii pravou procítěnost. Náš dík nechť přijmou i členové "GAMMY", odbočky ČSNRA — zvláště p. St. Brym, členové Spolku sv. Vojtěcha z ČKJ, dárci květin, nosiči rakve, zaměstnanci naší restaurace za jejich zvláštní vytrvalost v práci ve dnech, kdy nás bylo najednou méně, a pohřební ústav "Mařík a synové" za všechnu pečlivou službu.

Našim sousedům a všem dárcům obětin na mši sv. děkujeme za jejich upřímnou účast, za všechnu pomoc a za jejich tichou vzpomínku v modlitbě.

Jménem bratra MILOSLAVA HRÁBKA a jeho rodiny v Československu

JUDR. JOSEF KRÁKORA

★ NAD CHVÁLOU TYRANSTVÍ...

"...a lidé vznášející se nad blankytnými výšinami svobod, náhle jakoby zatoužili po otroctví."

Solženicyn

Oficiální reakce Západu na smrt "Velkého Bratra" — Maa nabízí tragikomický pohled na dno mentální a ethické propasti, v níž se nalézá dnešní zbytek t. zv. Svobodného světa. Orwellovské vize totalitního všestátu už nejsou pro dnešní vedoucí státníky Západu strašidelnou hrozbou, ale spíše lákavým obrazem brilantního světa, jehož plán lidstvu odkázal "svrchovaný architekt lidských duší, posvěcený božskou inspirací - titánský předseda Mao".

Bohužel, předchozí okrasné přívlastky nepocházejí z arsenálu květnaté komunistické frazeologie, nejsou to ani náhodně vytržená slova ze hry autora absurdního divadla. Jedná se o epiteta z oficiálních eulogií pro Mao Tse-tunga, jehož pachatelé jsou současní političtí představitelé Západu.

Pro americké čtenáře je vybral a znamenitě komentoval **Patrick Buchanan** v článku **"Chvalozpěvy pro despotu."** Byl otištěn v nedělní Tribuně z 19. IX. 1976. Článek autora, který je dnes patrně nejlepším americkým novinářem, si zaslouží, aby si jej i naši čtenáři přečetli. Proto pro ně přinášíme jeho překlad:

* * *

Pročítaje se nekonečnou litanií západních chvalozpěvů na předsedu Maa, člověk se nemůže zbavit pocitu, že Západ se dočista pomátl na rozumu.

President Ford pozdravil tohoto "velikána". Henry Kissinger ho nazval "titanem našeho věku". Japonský ministerský předseda byl "zdrcen zármutkem". Ministerský předseda Švédska nazval Maa "jednou z největších postav dějin a humanity". Francouzský president prohlásil: "maják světového myšlení uhasnul".

President Pakistánu při svém výlevu ztratil téměř úplně sebekontrolu: "Byl to gigant mezi giganty. Zastínil dějiny svou velikostí. . . . syn revoluce, její nejvlastnější podstata, její rytmus a romantika, svrchovaný architekt nového brilantního pořádku, otřásajícího světem. Muži jako Mao Tse-tung přicházejí na svět jednou za století . . . . možná dokonce za tisíciletí. Ovládnou scénu a píší stránky historie s božskou inspirací."

Toto se čte jako poselství Římu od barbarských satrapů u příležitosti odchodu zbožněného císaře Augusta, nikoliv jako úřední kondolence, jež by se normálně očekávaly od politických předáků Západu při smrti zestárlého komunistického despoty.

Proč by měl být japonský

(Pokračování na str. 7.)

VASIL BEJDA ODHALUJE

(Z tajných protokolů ideolog. odd. ÚV KSČ)

(Dokončení z min. čísla.)

❑

JAK PRACUJÍ "VŮDCOVÉ" ČESKÉ KULTURY

Soudruh RsDr. Sedláček Jiří pracuje pilně. Jako ředitel Památníku národního písemnictví stihl nejen zlikvidovat Máchu, Tyla, Erbena, Havlíčka, Němcovou, Wolkra, Horu, Majerovou, Haška ... (tím, že zrušil jejich exposice, aby získal další místnosti pro kanceláře), ale stihl také velkoryse prodat (či darovat?) větši část původního zařízeni (nábytek, koberce) strahovského kláštera a Památníku. Kam se tento velmi cenný inventář poděl? Či podlahu kryje koberec ze sině B. Němcové, v niž se už jen zasedá? A jak mnoho lidí se musí bát o tomto "kulturním" počínání svého šéfa či kolegy vědět? A to i na ministerstvu kultury a na ÚV?

Tento jen zčásti gramotný a snad už jen těsně po probuzeni střízlivý kořistník reprezentuje české písemnictví tak dobře, že dostává patnáctitisícové odměny za "nejlepši práci" v resortu. Jakpak ne, upoutává zaslouženou pozornost! Například na konferenci ředitelů literárních muzeí socialistických států ve Weimaru rozdával pamětní medaile Památníku a přihodila se mu přitom libezná roztomilost — místo účastníkům zasedání je uděloval šatnářkám! Po procházce prvními dvěma sály muzea J. W. Goetla zhodnotil exposice bratrského kulturního zařízeni slovy: "Co tady? Je to všechno stejný ... Půjdem radši do hospody". Podobně předem posoudil slavnostní představeni Fausta, když vrátil vstupenku s konstatováním: "Je to moc dlouhý. A tohle už nikoho nezajímá". A dr. Sedláček je nějaký znalec německy psané literatury! Když ministerstvo kultury doporučilo Památníku připravit večer R. M. Rilka, poučil svou podřízenou — pídící se po tom, kdo byl ten pán — stručnou, ale mnohořikajíci odpovědí: "Neřikej, Němec? Podivejte se do slovniku!"

Na slavnostním večeru UNESCA na počest Thomase Manna si při vitání účastniků nepletl pouze jména učinkujících (místo mladé herečky vitál s Balášovou, zástupkyni ředitele Čs. televize), ale zahajoval večer nikoli Thomase, ale Heinricha Manna.

Snad můžeme ocenit, že alespoň nějaké jméno zná — ve stavu permanentní opilosti.

Zná dokonce i jméno Šaldovo! A z jakého zásadního stanoviska se dokáže na Šaldu podivat! At' mu nikdo nevykládá, že člověk tak "reakční" nekolaboroval za protektorátu s Němci! — Co na tom, že v té době už F. X. Šalda nežil!

Byla by věčná škoda, kdyby snad měl být doktor politických věd Jiří Sedláček české kultuře ztracen — at' už odvoláním z funkce nebo uchlastáním. Takového znalce a taktika a diplomata nikdo nenahradí.

I v mezinárodních vztazich je nepostradatelný. Té dobré vůle! Arcibiskup Casaroli při své návštěvě ji bohužel nemohl správně ocenit protože asi nevěděl, že na počest jeho návštěvy dal ředitel Památníku národního písemnictví nahradit Leninovu podobiznu křížem. Hned po návštěvě byla ovšem výzdoba opět uvedena do pořádku.

Takových líbezných příběhů zná naše veřejnost mnohem více. Snad budou české kulturni historii zachovány všechny — bez nich byla tak chudá!

Proto zachovejž nám politbyro Sedláčka, jakož i jeho protektora Ober Müllera, alias Kapka Miroslava — a ten celý klan (či gang).

P.S. — Z nezapomenutelných výroků ředitele Sedláčka Jiřího, tentokrát na oslavě VŘSR:

"Helsinské konference se zúčastnily všechny evropské národy bez rozdilu barev pleti".

"Vzpomeňme na nezapomenutelné heslo soudruha Klementa Gottwalda: 'Buduj vlast, posiliš Československo!'"

❑

PAN MINISTR PŘIJÍMÁ JEN ORIGINÁLY

Jaroslav Kozlíček, ředitel np. Stavby silnic a železnic, oslavil bouřlivě své padesátiny, obklopen svými podřízenými zástupci podřízených závodů a přátelí. A bylo co oslavovat. Kdysi bezvýznamný kádrový referent, vyšvihl se v novém režimu na ředitele a mluví se o něm jako o hlavním kandidátu na místo generálního ředitele nového stavebního podniku, který má vzniknout sloučením jeho dosavadního s Dopravstavem Bratislava a Dopravními podniky Olomouc. Zásluhu o to má jeho staré řemeslo, které nezapomněl (jak mnozí jiní): udělal totiž nedávno vlastnoručně vedoucímu stavebního oddělení ÚV KSČ Šedovi v jeho weekendové residenci schody a krb.

Nálada při oslavách byla výborná i slavnostní. J. Kozlíček obdržel v uznání zásluh přímo z ÚV metrovou kobaltovou vázu se zlatými iniciálami a od podřízených četné dárkové koše, originály a-také hlavu buvola (zakoupeno vesměs z podnikových fondů).

Jediným stínem na oslavách byl dopis z průmyslovky, kde studuje jeden z jeho synů. Obsahoval žádost o opis soudního rozhodnutí v procesu s jeho synem. Ten totiž se skupinou opilých vandalů zničil nenahraditelné, výtvarně i historicky nesmírně cenné sousoší na Ovocném trhu v Praze (nejdříve se o tom hodně psalo v novinách, ale najednou to vše ztichlo. Ale když i soud kvalifikoval tento vandalský čin jako "mladicky nerozvážný" a vynesl jen podmíněný rozsudek, proč by se nedalo zařídit, aby přimhouřila oko i škola? Zvláště jde-li o tak kádrovou rodinu!

A tak perspektiva generálního ředitele nebude Jaroslavu Kozlíčkovi touto nepříjemnou epizodou zatarasena a kdo ví, zda se jednou nestane i ministrem stavebnictvi? Toho současného jde přece lehce oddělat. Copak se o něm neví, že získal za pakatel lovecký zámeček a že mu jej jeden z podřízených stavebnich podniků zrestauroval? A copak nebyl vydán z jeho ministerstva — u příležitosti páně ministrových narozenin — důvěrný pokyn, že soudruh ministr přijímá jako dary především originály? Takže pár melouškú J. Kozlička u těch, kdo ministra oddělají a potom zas pár u těch, kteří budou rozhodovat o jeho nástupci — a je to! Musíme přece umět žit v rámci toho reálného socialismu, který tak přitažlivě vylíčil Vasil Bil'ak americkým soudruhům. Jaké ideály? Jen pěkně reálně!

❑

JAK SE ŘÍDÍ U NÁS TISK ANEB O ČEM SE NESMÍ PSÁT

Co se v československém tisku smí a nesmí psát, určuje sekretariát Ústředního výboru KSČ. Aby všechny ty zákazy pravidelně vydávané dokázal technicky stihnout, zřídil si k tomu český a slovenský Úřad pro věci tisku. Nasadil tam svou spolehlivou garnituru v čele s bývalými prokurátory z procesů padesátých let. Jeden z posledních pokynů, které dostaly všechny redakce od ústřednich deníků až po odborné měsičníky, zní: Neotiskovat články ani zprávy o 200. výročí Spojených států severoamerických. Znamená to i zákaz noticek, i těch nejdrobnějších, fejetonů nebo fotografii, které by se jakkoli a třeba jen letmo dotkly této události.

Tisk nemůže jinak, než tuto direktivu plnit. Kdyby se ji neřidil, může "Úřad pro věci tisku" postihnout šéfredaktora, konkrétního odpovědného redaktora nebo vydavatelství pokoutou až do výše 50,000 korun. Když se stane, že se tomuto koniášovskému — ale Koniáš byl proti nynějším držitelům moci učiněným beránkem — úřadu na obsahu časopisu něco nelibi, musí být většinou i obětován redaktor, který to "zavinil". Ocitne se na dlažbě a žádná redakce v Československu ho nepřijme.

Pokyny zahraničně-politického charakteru, mezi něž patří i zákaz zpráv o americké revoluci v 18. století, předává tiskovému odboru Ústředního výboru KSČ zahraniční oddělení nebo přímo tajemníci a členové předsednictva, kteří je dostávají ze sovětského velvyslanectví, od svých osobních "partnerů", nebo přímou linkou z Moskvy. Tak v Československu funguje mašinérie, jež ovládá tisk, používajíc k tomu i dalších prostředků, jako jsou ústřední a krajské aparáty Národní fronty, orgány "prodloužených rukou" a "převodních pák" KSČ, to jest masových a jiných organizací a konečně i dozorci a udavači, nasazeni přímo uvnitř redakcí, a to i z řad vyškrtnutých a vyloučených členu KSČ, kteří za tuto donášečskou činnost dostali milost a mohou pracovat v některých redakcích nekomunistických organizací.

Počátkem května 1975 přišly do redakcí pokyny, že se mají potlačit jakékoli zmínky o aktivní účasti americké armády při osvobozováni Československa před třiceti lety. Zatímco v jiných zemích socialistického tábora se pro konec války vyhlásilo oficiální heslo "Oslavy 30. výročí vítězství nad fašismem", jedině československí místodržící polepili všechny rohy měst a vesnic plakáty a hesly "30. výročí osvobození Československa Sovětskou armádou". Vrat'me se však ještě ke květnovému pokynu. Podle něho se navíc nesměly v tisku objevit zprávy, že se pokládaly věnce u památníků a hrobů vojáků americké armády a už vůbec bylo zakázáno napsat, že k hrobům svých válečných kamarádů přišli i Američané, aby se tu poklonili jejich památce. Tisk splnil, co se mu nařídilo. Jediná zpráva o něčem podobném se neobjevila až během prázdnin se četlo v novinách několik krátkých zpráv o americké revoluci — kvůli návštěvníkům z USA, kteří přivážeji dolary. Ty zprávičky o americké samostatnosti se však vyhýbaji slovu "nezávislost", a USA obyčejně nějak kritizuji, třeba pro vykořisťováni černochů.

Oba zákazy se týkají minulosti. Československý režim se bojí revoluce před dvěstě lety, kterou tak vysoce hodnotili i zakladatelé marxismu, a nebezpečím jsou pro ně i mrtví z dubna a května roku 1945! Není v tom ostatně nic nelogického a nepochopitelného. Vyvěrá to z podstaty systému, udržujícího se při životě jen cizími okupantskými vojsky. Je to systém naskrz lživý. Ze lži se zrodil a o lži se opírá, maje před svýma očima velký sovětský vzor padesátileté manipulace s pravdou a nejlživější mystifikace tohoto století, která stačila ruku v ruce s fyzickou likvidaci miliónů vlastních lidí vyradýrovat i celé generace duchovních proudů, idei, uměleckých činů a nahradit je fikcemi, pseudohodnotami, historickými podvody a nepravdami.

* * *

Nyni se začíná rozvijet diskuse mezi Západem a Východem, kdo plní a kdo neplní helsinské dohody o spolupráci. Československý zákaz psát o Americe, její revoluci i obětech z druhé světové války je jen malým a jedním z prvních příspěvků do této diskuse.

Nad chválou tyranství

(Pokračování ze str. 6.)

ministerský předseda "zdrcen zármutkem" nad smrtí 82-letého hrůzovládce, který zamordoval v míru víc Číňanů, než kolik lidí stačilo zabit japonské impérium v průběhu Druhé světové války?

'Maják světového myšlení"? Jaký to žvást! Tenhle muž byl básníkem třetího řádu, jehož malá "červená knížka" je napěchována otřelými frázemi a revolučním blábolením.

"Brilantní nový pořádek"? Co je tak brilantního na civilisaci mraveniště, která ze sebe nevydala absolutně nic z přetrvávajícího umění výtvarného, literatury, vědy; nic, co by mohlo přispět k obohacení lidského ducha.

Tím nechceme říci, že by Bílý dům měl u příležitosti Maovy smrti psát nějaké útoky na Peking. Ostatně pokrytectví a obojetnost byly vždy podstatnými přisadami diplomacie. V tomto případě však rozsah západních holdů Maovi dospěl až na hranici směšnosti.

Ano, Mao sjednotil Čínu; učinil to však za cenu takové krvavé lázně, jakou svět až dosud neviděl. "Předseda" připravil své zemi dva nejhorší možné politické debakly dvacátého století, plně založené na jeho vlastních rozhodnutích. První z nich, "Politika velkého skoku" skončila ekonomickou pohromou, jež přivodila hospodářské zhroucení a hladomor. Druhá "Velká proletářská kulturní revoluce" nebyla ničím víc, než měsíce trvajícím běsněním, namířeným proti starým přátelům a soudruhům, tedy podobnou akcí, jíž se před tím už proslavily úderné oddíly Adolfa Hitlera.

Kde jsou velké činy, které by tu mohl svobodný člověk obdivovat? Svět po celý týden truchlil nad smrtí tyrana, zodpovědného za smrt desítek miliónů lidí; toho, jenž se stal největším nepřátelem čínské svobody v celých dějinách, toho, jenž si předsevzal stát se vůdcím hrobařem západní civilisace.

Jestliže si libují Maa, proč nepochválit také Stalina, který učinil z Ruska během třiceti let světovou velmoc; nebo proč nevzdat poctu památce Hitlera, jenž převzal národ, představující desetinu Sovětského svazu co do rozlohy a méně než desetinu obyvatelstva Číny a v pěti krátkých letech proměnil poraženou, rozvrácenou zemi ve vojenskou sílu, která ohrozila celý svět?

Některé z chvalozpěvů na Maa byly přímo humorné. Několik amerických novinářů, kteří si předtím tak zle stěžovali na "císařské prezidentství", najednou truchlí nad odchodem megalomaniaka, jehož "kult osobnosti udělal ze Stalina skromnou fialinku.

Autor tohoto článku, dosud nechápe, proč západní spisovatelé, intelektuálové a političtí vedoucí, kteří nepřestá-

(Pokračování na str. 13.)

DOPISY našich čtenářů

SAN ANTONIO, FLORIDA:

P.b.J.K.

Vážená redakce, milí čtenáři!

V dnešním rozháraném světě, prosáklém socialistickými a egoistickými tendencemi, málokterá otázka si zasluhuje tak hlubokého a vážného zamyšlení, jako otázka komunismu. Jsou dva vážné důvody, aby každý křesťanský duchovní mluvil ke svým věřícím o tomto dnešním antikristu, který ohrožuje svobodu člověka a celého světa. Každý časopis ve svobodném světě by měl psáti a objasňovati svým čtenářům, co je to komunismus ve své hrůzné podstatě.

Jako první důvod je skutečnost, že vliv komunismu se rozšířil jako mohutná otravná vlna přes Rusko, Čínu, východní Evropu a blíží se nebezpečně v Evropě, v Asii a přes Kubu k dosud volnému západu a Americe. Komunismus nyní zachvacuje i Afriku. Používá k tomu všech prostředků, zatím co naše americká vláda úzkostlivě dodržuje ujednání z Jalty, Postdamu i z Helsinek. Přes miliardu lidí žije dnes v odrátovaných rájích komunistických států. Tito lidé bez svobody, bez volného pohybu a svobodného rozhodování se podobají více méně stádu drženého k poslušnosti nejkrutějšími tresty a násilím.

Důvod druhý je ten, že komunismus je jediný vážný a nebezpečný protivník křesťanství, usilující o jeho vyhlazení. Jsou jiná velká světová náboženství jako židovství, buddhismus, hinduismus a islam, která soupeří s křesťanstvím. Kdo jen trochu zná tvrdou skutečnost v dnešním světě, musí přiznati, že komunismus je největším nepřítelem všech náboženství. Tu pro nás vzniká otázka, proč je tomu tak? Protože komunismus má své základy, formované Marxem, Engelsem a Leninem v materialistickém pojetí života. Podle Marx-leninismu, má poslední slovo ve vesmíru hmota a ne myšlení a duch. Tímto svým učením popírá komunismus veškerá náboženství. Tato komunistická filosofie je jasně protináboženská a ateistická. Tato filosofie učí, že Bůh je výtvor fantasie, náboženství je produkt strachu a neznalosti "vědy", vynález vládců, aby mohli ovládati široké masy lidu. Tato pohanská filosofie hlásá fantastickou iluzi, že se člověk může spasit a začít žíti v nové společnosti, aniž k tomu potřebuje Boží pomoci. Naproti tomu střed a základ křesťanské víry tvoří pravda, že vesmír stvořil Bůh, že Bůh je všude, neboť Bůh je základ a podstata veškeré skutečnosti a pravdy. My křesťané víme, že Bůh je, byl a bude po všechny věky. My křesťané víme, že Bůh je nekonečná láska a bezmezná moc, je Stvořitelem a ochráncem hodnot, které činí člověka člověkem, stvořenému k obrazu Božímu. Proti ateistickému materialismu, křesťanství hájí ateistický spiritualismus a rozumný realismus. Křesťanství hlásá, že srdcem všech skutečností je Bůh-Stvořitel, náš milující Otec, který pracuje v dějinách, aby spasil své děti — člověčenstvo. Člověk se nemůže spasit sám, protože člověk není měřítkem věcí a lidstvo není Bůh. Člověk je jako by svázán pouty svého hříchu a svou konečností. Proto potřebuje Spasitele, kterého nám Bůh ve své nekonečné lásce poslal, aby každý, kdo v Něj uvěří, byl spasen. Komunismus dále stojí na mravním relativismu a nepřijímá žádnou absolutně platnou morálku. Pojem spravedlivého a nespravedlivého se řídí jen podle toho, co slouží straně, jejímu vedení a plánům na ovládnutí světa. Komunismus využívá oné strašné filosofie, že účel posvěcuje prostředky. Lži, násilí, vraždy, týrání a mučení, to vše jsou prostředky, kterých používá komunismus na cestě za svým vysněným cílem, aby rudá vlajka vlála nad celým světem.

Milí čtenáři, to není nepravdivá obžaloba. Lenin, revoluční taktik komunistické teorie, řekl: musíme býti připraveni použíti podvodu a lsti, musíme porušovat zákon, odmítnout pravdu a zatajit ji, když je toho třeba. Dějiny dvacátého století zakusily mnoho krvavých nocí a mnoho strašných dnů, protože následovníci Leninovi — Stalinem počínaje — vzali doslova radu svého mistra.

Proti etickému relativismu komunismu, křesťanství staví systém absolutních morálních hodnot; křesťanství hlásá, že Bůh vložil do struktury vesmíru přírodní zákony, které jsou pevné a nezměnitelné. Normou všech lidských činů je zákon lásky, který je příkazem pro každého člověka. Křesťanství ve svém konání naprosto odmítá žít podle filosofie, v níž účel posvěcuje prostředky. Vždyť destruktivní prostředky nemohou vést k cílům konstruktivním; všechny prostředky musí vést k cílům morálním a být prospěšné lidstvu. Dále komunismus připisuje vrchol moc státu, ovšem ve skutečnosti je všemocným vládcem ve státě strana. Člověk je pro stát anikoliv stát pro člověka. To znamená, že člověk v komunistickém státě je jen kolečko, ovládané presidiem strany. Komunismus prohlašuje, že cílem je beztřídní společnost všech lidí. To je jen propaganda, neboť ta komunistická — "Nová třída" se nikdy nevzdá svých privilegií.

Tato komunistická ideologie tedy odporuje nejen křesťanské nauce o Bohu, ale též křesťanskému hodnocení člověka. Křesťanství zdůrazňuje, že člověk je dílem Boží tvořivosti, protože je Dítkem Božím a byl stvořen podle obrazu Božího. Člověk je více než produktivní živočich; člověk je duchovní bytost, ověnčená rozumem, důstojností a svobodou. Slabost a nemravnost komunismu je v tom, že zbavuje člověka vlastností, které z něho dělají člověka. Komunismus svazuje člověka poslušností straně, zbavuje člověka svědomí i rozumu, protože žádá od něho neustálou změnu myšlení podle potřeb strany. Konečně za třetí: protože komunismus nemá jasnou představu stran Boha, nemá jasno ani o člověku. Neví si rady s láskou, ani s utrpením, ani se smrtí. A přes všechny své krásné obelhávající řeči o blahobytu lidí v komunismu, je celý komunistický blok vázán na pomoc kapitalistické Ameriky.

Vážená redakce, milí čtenáři, končím dnes svou úvahu a dá-li Bůh, ještě se o těchto problémech častěji zmíním.

Prosím o modlitby za nemocné a staré lidi. Prosím o modlitby za moji manželku Terezičku, která je ještě stále v nemocnici. Všechny vás pozdravuji. Bůh vám všem žehnej.

Karel Pekárek

P.S.: Právě, když dokončuji tento dopis, mě volají z nemocnice, že moje manželka musí podstoupit operaci žlučníku.

BOULDER, COLO.:

Tak to nové koště dobře mete!

Milí čtenáři H.N.!

Když jsem se rozmýšlel ke konci minulého roku, zda mám důvěřovat novému redakčnímu kruhu v čele s Otcem Vitem, tak jsem si konečně řekl: no, snad to nové koště bude dobře mést, a konečně, pro udržení českého tisku snad bude třeba někde zamhouřit jedno oko, a na "prubu" jsem si předplatil Hlas Národa z opatrnosti jen na půl roku.

Dnes mohu ale napsat, že jsem nebyl zklamán. Nová redakce českých našich novin mě uspokojuje. Je jisté, že vnitřní náplň vyhovuje všem, jak mladým, tak i starším a nejstarším. Je jen škoda, že nová generace tak málo dbá o udržení českého jazyka. Mnohému by se naučili z těchto novin, mnohé by poznali co se neobjevuje v kterýchkoliv novinách, vycházejících v USA.

Jsem spokojen s články i dopisy v Hlasu Národa. Ti, kteří zakladali Katolika a Národ, jistě mají dnes na nebesích radost z obrození katolického tisku v české řeči, v USA pro naše lidi. Redakce se snaží získat i reklamní oznámky, a to pomůže v řešení finančních otázek. Tento rok, v době voleb, má Hlas Národa velkou zodpovědnost při řešení otázky, kdo mají příště být našimi reprezentanty veřejného života.

Vím, že není křesťanské, objektivní ani správné svalovat na světě všechno zlo jen na jednu skupinu lidí, mezi nimiž jsou také dobří i velmi dobří, i když někteří z nich komunismus vymyslili a slovanské národy pod nim dnes nejvíc trpí. Je tedy jsou spravedlivé, aby jim teď pomohli zase komunismus porazit. A v Československu se o to poprvé v dějinách mezinárodního komunismu pokusili.

Náš jeden známý zde v Boulderu, Colorado, mě oznámil, že dostal návštěvu své sestřenice z Izraele s jejím mužem a přáteli. Pozval jsem je na kávu a pozorně jsem naslouchal jejímu vyprávění. Dal jsem jí dvě otázky. 1. Zda také v Israeli mají tak často zvýšené poštovné. Ona mě řekla, že nikoliv. Stejné porto platí jak pro cizinu, tak i v hranicích státu Izrael. 2. Druhá otázka se týkala "welfare", speciálně ohledně nemocniční a lékařské služby. Odpověděla: Poplatky, které platí pojištěnec, jsou malé. Veškerá péče — jak v nemocnicích, tak i u doktora — jsou zdarma. Kdo potřebuje léčení, spravení zubů i protézu, dostane tyto zdarma. Brýle, prohlídky, léčení a operace jsou samozřejmě zdarma. Žijí si docela dobře. Její muž je farmák a ona mu také pomáhá, ale mají vše. Líbí se jim

Oblastní výbor
ČESKOSLOVENSKÉ NÁRODNÍ RADY AMERICKÉ
v Chicagu, Ill.
oslaví
V NEDĚLI DNE 24. ŘÍJNA 1976
200. VÝROČÍ SPOJENÝCH STÁTŮ AMERICKÝCH
a
ČS. 28. ŘÍJEN, ZALOŽENÍ ČESKOSLOVENSKÉ REPUBLIKY,
SLAVNOSTNÍM ODPOLEDNÍM KONCERTEM
CHICAGO CHAMBER ORCHESTRA ASSOCIATION
v Morton West High School Auditorium
ve 3 hod. odpoledne

PROGRAM:

Richard Bales	Hudba Americké revoluce
Jiří Benda	Symfonie v C-dur
Antonín Dvořák	Nokturno v B-dur
František Tůma	Partita v D-moll
Karel Husa	Čtyři malé skladby
Josef Suk	Meditace na staročeský chorál, op. 35
W. A. Mozart	Klavírní koncert č. 14, op. 449

sólistka: Lydia Smutný Štěrba

OTTO PEJSA,
proprietor

Zavítáte-li do Chicaga, do bývalé "České Kalifornie", a zmocní-li se Vás touha uvidět ještě jednou, jak tomu bývalo za starých časů, zajděte si na oběd či večeři do

NEW
LITTLE BOHEMIA

OTTO'S RESTAURANT and COCKTAIL LOUNGE

American & Continental Cuisine

2700 S. CHRISTIANA AVE.
CHICAGO, ILLINOIS 60623
Phones: 277-0872; 762-9537

Zavřeno v pondělí

Phone: 181-9798
PRAGUE SAUSAGE & DELICATESSEN
Home Made Sausages & Frozen Foods
Hickory Smoked Meats — Fresh Poultry
6312 W. Cermak Road BERWYN, Ill. 60402
Čerstvé domácí uzeniny; importované lahůdky.
Rádi Vás obslouží a na Vaši návštěvu se těší
Jan (John) a Jaroslava FOLTÝN

i zde v Bouldru. Hory, řeky a dobří lidé.

Tak jsem se nad těmito větami zamyslil. Americký občan musí si hodně utrhnout od úst, aby si mohl dovolit lékařské ošetření, aby se mohl odhodlat jít do nemocnice. My staří máme sice Medicare, ale Medicare požaduje nejdříve zaplatit deductibility a to jak pro nemocnici, tak i pro doktora. Pro nemocnici je předepsáno vždy zaplatit znova deductibilitu, když by druhá návštěva byla po více jak 60 dnech, anebo kdyby pacient musel do nemocnice s jiným případem onemocnění než byl ten prvý.

Byl jsem v r. 1975 celkem čtyřikrát operován na vředy v močovém měchýři, a když jsem byl nucen platit vždy znovu deductibilitu, tak jsem se obrátil na presidenta Forda, abych měl alespoň nějaké ulehčení. Jeho úřad mě sice potvrdil, že dostal můj dopis, ale, že jest to zákon a nedá se nic dělat. My platíme v přímých daních na naše lékařské a nemocniční ošetřování. Americký občan od prvého dne, kdy nastoupí jakékoliv zaměstnání, musí být pod číslem "Social Security", a i když je v pensi. Máme opět slíbeno zvýšení poštovného. Z našich peněz dostává Izrael biliony. Snad nejsem jediný, kdo jest proto nespokojen. Ale věřím, že když na poli novinářském to koště se dobře uvedlo, tak že i pro amerického občana na pomůže dobře to vyměst.

Váš v Kristu oddaný

Vlad. Novotný

Vážená redakce Hlasu Národa,

i já souhlasím s manželem, že Hlas Národa má v našem krajanském tisku vysokou úroveň a jsem velmi ráda, že máme v něm náhradu za Národ. Vám, milý Otče Vojtěchu, přejeme upřímně a dodatečně k vašemu 25letému výroči hodně Božího požehnání a hodně zdaru a trpělivosti do dalších 25 let. Lituji, že jsme se zpozdili s placením předplatného, jak víte, vždy jsme platili na celý rok, a tak jsem si vlastně ani neuvědomila, že je čas platiti. Přikládám check na $15.00 a to už teď na celý rok.

S přáním všeho nejlepšího Vám všem

Vaše Vlasta Novotná

□

Milí Novotní,

děkuji za pozdravy i blahopřání, hlavně však za Vaši důvěru "Hlasu Národa". Sami dobře víte, že žádná práce není snadná, zvláště nejsou-li na ni dostatečné síly a prostředky. — Tváří v tvář všemu neporozumění a zbytečným překážkám jsme se také nijak do toho nehnali. Sázení a kácení stromů v lese, či dělání betonu by bylo lehčí. — Naprostou nutnost — udržet si v USA naše noviny — tu chápal každý. Chodil jsem, prosil, klepal na všechny dosažitelné dveře zdejších schopných — známých i neznámých našich lidí, aby se věci ujali, ale nikdo na to neměřil, kromě několika jednotlivců, kteří nám půjčili nakonec na barák. — S Boží pomocí a všech předplatitelů, noviny vycházejí. O mnohých jiných nedostatcích víme, na ostatní nás nezapomenou upozornit hlavně ti, kteří si je spíše z nedůvěry než nezájmu — raději vůbec nepředplatili. Pevně však v redakci doufáme, že nakonec také přijdou k poznání, že ne nezachováme-li si svoje věci my sami, nepodnikneme-li sami všechno, co je v našich silách, aby potřebná práce byla udělána, nikdo jiný ji za nás pro nás neudělá! Školy a kostely náš exil v Americe už stavět nebude. Kdyby věřící příslušníci obou exilních vln 48—68 nedokázali v USA nic jiného než si udržet svobodný křesťanský tisk, nebyl by náš exil marný. Co tomu říkáte? Pěkně Vás oba pozdravuji a někdy v dopise na opětčtenou!

Váš Fr. Vojtěch

UNION CITY, OKLA.:

P.P.J.K.

Vážená redakce,

zprávy o našincích z Oklahomy jsou řídké, proto píšeme tuto. Je to o jedné ze zdejších našich průkopnic, která zemřela 10. září. Jmenovala se Františka Kastlová, žila u nás v Yukon, Okla., a dožila se 92 let. Byla osadnící kostela sv. Jana Nep. Zádušní mše sv. byla obětována v pondělí dne 13. září. důstp. Elmer Schwartzem, farářem s koncelebranty důstpp. Václavem Michaličkou, O.S.B., který t. č. zastupuje nemocného faráře msgr. Kazimíra Krutkowského v Union City, Janem Michaličkou z Oklahoma City a Michalem *Hanrahan z El Reno, Okla. Český proslov měl důstp. Jan* Michalička.

Zemřelá pí. Kastlová — narodila se v Československu 27. května 1884 a jako mladé děvče přijela do Ameriky; nejdříve do Nebrasky — v okolí Brainard, až do r. 1902, kdy se provdala za Jana Kastla, a vydali se do tehdejší territory Oklahomské. Nářadí a potřebné věci naložili na nákladní vůz dráhy Rock Island, která sem vedla. Usadili se v údolí North Canadian řeky, kde dodnes jejich syn Albín farmaří.

Velkou část této yukonské oblasti obsadili na farmách Češi a zde si postavili kostel sv. Jana Nepomuckého již r. 1894. Důstp. Jan Šinkmajer, který byl v Hennessey, Okla. na zotavené z Iowa City, sem dojížděl r. 1904—05. Později tu byl Slezan důstp. Josef Luzar farářem (1906—12), až odjel sloužit Slovákům v Gary, Indiana. Až do listopadu 1919 osada byla bez českého kněze. Důstp. Jan B. Dudek byl konečně ustanoven a setrval do května 1930; byl tehdy i kancléřem diecése za biskupa Francis C. Kelley. Od té doby nebyl již farářem Čech, neb nebyl žádný Čech v diecési.

Odvětví Katolického Dělníka zde bylo založeno v lednu 1902 pod záštitou sv. Václava č. 65. V Yukonu se dosud udržela osadní škola. Mají zde pěkně vystavený kostel i osadní síň.

Pí. Františka Kastl zanechává 5 synů: Václava, Albína a Leonarda v Yukon, Jana v Kalifornii, a Františka v Norman, Okla.; dvě dcery — Růženu doma, a pí. Ludmilu Hrdina; 18 vnuků a 19 pravnuků. Pohřbena je na osadním hřbitově. Nechť odpočívá v pokoji.

Všechny čtenáře a pracovníky Velehradu pozdravuje

P. Václav Michalička

DOMINION CITY, Man., Kan.:

Milý důstojný pane,

vážená redakce a čtenáři,

posíláme Vám všem srdečný pozdrav z Kanady. V administraci se nezlobte, že tak neskoro platím předplatné na noviny. Šek jsem už koupila přede dvěma měsíci, ale pořád jsem se nemohla dostat ke psaní. Něco si ze zaslaných peněz nechte na inkoust, a tam, kde to nejvíce potřebujete.

Letos jsme měli suchý rok, ale úroda byla obstojná. Při žních nepršelo a tak se dobře sklízelo.

Jsem stále na farmě. Syn Mirek přijíždí sem a farmaří. Práci v elevátoru zanechal a stal se z něho farmák. Půdy na obdělávání má jen něco přes 450 akrů, a tak se pustil do chovu vepřového a hovězího dobytka.

Někdy si, Otče Vite, udělejte cestu sem k nám na sever. Msgr. Lekavý není daleko odtud, je v Cavalieru, a tak se někdy vidíme. Byl spolužákem mého švagra a tak patří tak trochu do rodiny.

Podruhé Vám napíši více a něco, co by opravdu stálo za to dát do novin, jestli do té doby nezapomenu česky. Když člověk žije sám a nemá s kým promluvit, tak je mu zatěžko dát myšlenky česky dohromady. Děkuji Bohu, že zásluhou vás několika tam v Chicagu dostáváme ty krásné české noviny ,co vydáváte. Máme v nich hodně čtení pro všechny. Znám vás a vím, že s Boží pomocí je chcete udělat během let ještě lepší, jen kdyby bylo více peněz na pracovní síly. Ale i to časem půjde! Pán Bůh Vás opatruj a žehnej, aby Vás ta práce moc nezmáhala.

Vaše Terezie Mulko

□

Milá paní Terezko.

měli jsme radost, že jste se konečně ozvala! A tak ty Vaše řádky uveřejňujeme, i když píšete, abychom to nechali až na příště. Aspoň naši čtenáři zase uslyší pár slov z Kanady. Až budete mít teď v zimě trochu času, tak nám zase napište! Napsala jste to dobře, a nic si z toho nedělejte, jestli jste tam nějaký ten háček anebo čárku zapomněla; to my už opravíme. Až přijedete k Dorotce, tak se přijďte podívat za námi do toho našeho chicagského Velehradu. Já se teď k Vám těžko dostanu. Víte, jak to ze začátku chodí — všichni máme plné ruce práce a je nás na ni málo.

Až uvidíte msgr. Lekavého, tak jej pěkně pozdravujte a vyřiďte mu, že obrazy z filadelfské české výstavy přišly v pořádku a že tři z nich už byly vystavené minulou neděli na Českém katolickém dnu chicagského distriktního svazu. Ostatně je uvidí na fotografiích, které z Českého katolického dne dáme do Hlasu Národa. Obraz, který chce, mu pošleme, ale dosud nemáme všechny.

Buďte hodně zdráva a modlete se za nás! Mirka pozdravujte.

Váš Otec Vojtěch

SAN ANTONIO, FLORIDA:

P.b.J.K.

Vážená redakce, milí čtenáři,

po několik let píši do katolických časopisů. Dříve do Národa-Katolíka a dnes do Hlasu Národa. Psával jsem články veselé i smutné; tentokrát je to článek nejsmutnější, který jsem kdy psal. Prožil jsem ve svém životě strašné dny: ať již to bylo v roce 1942, kdy jsem byl odsouzen za heydrichiády k trestu smrti za přechovávání tří kněží, kteří museli utéci z Hitlerova Německa, nebo v r. 1943, kdy jsem byl na Pankráci odveden do připravené cely na oddělení A II, odkud se odvádělo k popravě. Teprve v poslední minutě, kdy mě již odvedli přes chodbu do předsíně popravní cely, mi bylo sděleno, že jsem dostal milost zásluhou mého obhájce dr. Kopeckého. Nejhrůznějším dnem však pro mne zůstane den 17. září letošního roku, kdy byla operována moje manželka Terezička. Před několika týdny si stěžovala na únavu a nevolnost. Náš Frantík ji odvezl k lékaři, ten zjistil, že má infekci (Hepatitis) a nařídil ihned převoz do nemocnice. Byla tam přes tři týdny, ale její stav se nelepšil. Celý její obličej a oči zežloutly. Když přijela naše nejstarší dcera Hilda z Atlanty, požádali jsme lékaře, aby dovolil převésti nemocnou do nemocnice v Lakelandu, kde jsou opravdu ti nejlepší lékaři, a kde já sám jsem prodělal už 4 operace. Lékař ihned svolil, a tak jsme ji 16. září převezli do nemocnice, kde léčí lékaři z Watson kliniky. Po pečlivé lékařské prohlídce bylo zjištěno, že celá ta její nemoc má příčinu v orgánu u žlučníku. Lékař nám řekl, že je-li její krev v pořádku, bude operace hned druhý den v jednu hodinu po poledni. Tak již v deset hodin tam jela Hilda, Eliška, Frantík a Hildin manžel — veterán z Vietnamu. Já jsem zůstal doma, neb vypomáhám u zdejších benediktinů v klášterní kafeterii při vydávání oběda studentům. Musím si přivydělat nějaký peníz, neb Eliška zde nemůže sehnat zaměstnání a Frantík je také ještě doma. Při větším rozčilení mě také rychle stoupá tlak krve a musím proti tomu brát tabletku každý den. Když o sedmé hodině skončila má práce v kafeterii, šel jsem rychle domů a čekal netrpělivě na telefon z nemocnice, jak dopadla operace, a co bylo vlastní příčinou onemocnění zkoušené manželky a hodné maminky našich dětí. Musím podotknouti, že před operací řekl lékař, že příčinou nemocí jsou buď žlučové kaménky, anebo rakovina (cancer).

Bylo již po desáté hodině večerní, pomalu jedenáct, když konečně naše děti přijížději. Jakmile vstupovaly do světnice, poznal jsem z jejich uplakaných očí, že je zle. Další zpráva, kterou jim sdělil lékař, byla přímo strašná. Oči se mi zalévají slzami a všichni pláči se mnou. Jen Johny, manžel Hildy, starý voják, zachovává trochu klidu. Lékař po operaci a provedené zkoušce vyoperovaného tumoru jim řekl, že Terezička má rakovinu (Pancreas). Nedá se to vyléčit, je to nepatrný orgán, ale důležitý pro celé tělo. Kdyby jej vyjmuli, následovala by okamžitá smrt. Dále jim řekl to nejsmutnější, že moje tak dobrá, zbožná manželka a maminka, která vychovala děti ke zbožnosti, poslušnosti a k pracovitosti, má nejvíce ještě 5 měsíců života.

Milí čtenáři, tato zpráva byla pro nás nejstrašnější. Nic nebylo platné, že Frantík své těžce vydělané dolárky na školné za první semestr věnoval na matčinu lékařskou prohlídku. Odložil — se svolením školy — své učení až na druhý semestr, který začíná v lednu. Obětoval by život za maminku, kterou má nesmírně rád. A tak se zase díváme do chmurné budoucnosti, až nám naše tak předobrá manželka a maminka odejde na věčnost, poslušna hlasu svého Stvořitele.

Milí čtenáři, prosím vás všechny o modlitby, aby Bůh učinil zázrak a Terezičku nám uzdravil. V jejím případě je lékařská věda bezmocná. Prosím Vás o modlitby, aby Bůh se smiloval a ušetřil Terezičku bolesti. Tolik se těšila, že až začne škola, bude více práce v prádelně a též více práce v ubikacích studentek, které jsou v klášteře ubytovány. Zatím Bůh asi usoudil, aby se odebrala k věčnému klidu v nebesích, kde se jednou všichni sejdeme. Toto vědomí je naší největší útěchou v těchto bolestných dnech. Nejvíce mi je líto našeho Frantíka, který celou noc nespal a jeho oči jsou plné slz a bolesti. Tento přetěžký kříž, který Bůh vložil opět na naše bedra, nás tlačí skoro do beznaděje. Ale věříme, že Bůh vyslyší vaše a naše modlitby. Prosím o modlitby i za našeho Frantíka, aby jeho srdce a jeho mysl naplnila plná odevzdanost do svaté vůle Boží. Lékař nám vzkázal, že možná už za týden nám pošle Terezičku domů. Budou to smutné dny u nás, když se budeme dívat na její pomalé, ale jisté umírání. Hilda a její zbožný manžel Johny, přesto, že mají tři děti, nám přislíbili pomáhat splácet účty z těch dvou nemocnic: "Comunity hospital" v Dade City a nemocnice "Watson clinic" v Lakelandu. Frantík říká: "já bych na ty nemocnice dřel po celý život, jen kdyby se maminka uzdravila".

Vážená redakce, milí čtenáři, končím dnes ten přesmutný dopis; ještě jednou vás všechny prosíme o modlitby za maminku a všechny vás pozdravujeme, prosím o modlitby za staré a nemocné! Bůh vám všem žehnej.

Karel, Frantík, Eliška,
Hilda a Johnny Lively

SPORT

I. LIGA KOPANÉ V ČESKOSLOVENSKU

SPARTA—BRNO 3:1

Branky: Vdovjak poslal dlouhý pas před branku Brna a Klement hlavou dal první gól zápasu. Druhý gól vsítil mladý Bušek (technický přestup z Vlašimi) z akce Chovance. Za stavu 2:0 pro Spartu prošel její obranou nebezpečný střelec Brna Kroupa a přesnou střelou snížil na 2:1. Sedm minut před koncem zápasu uniki po křídle Bohouš Veselý, jeho centr našel Nevrlého a ten dorazil míč do sítě Brna. Sparta zahrála ve výborném výkonu a vítězství si zaslouží. Brno hrálo důraznou a moderní kopanou.

TRNAVA—SLAVIA 0:0

Utkání mělo slabou úroveň. Ten samý výkon podal i rozhodčí, který rozdal po čtyřech žlutých kartách za normální přestupky na obě strany. Oba týmy měly brankové šance, ale zakončení bylo jejich velkou slabinou.

BOHEMIANS—SLOVAN 0:0

Celý zápas od začátku až do konce domácí útočili a Slovan stačil pouze odvracet. Klokani měli velkou smůlu v proměňování šancí. V prvním poločase Slovan vůbec nevystřelil ani jednu přímou střelu na branku Bohemians. Čistý štít hostu zajistili reprezentanti Venecl, Ondruš, Jozef Čapkovič a Gogh.

VSS KOŠICE—DUKLA 2:3

Vedení se ujali domácí hráči hezkou brankou Hoholky, který překonal brankáře hostí Netoličku (Viktor odpočíval). Pět minut nato vyrovnal Bilský z přihrávky Nehody. Ve druhém poločase získala vedeni Dukla, když skóroval opět Bilský z Nehodovy přihrávky. Třetí branku vsítil Gajdůšek, když se z 30 metrů trefil do šibenice a Dukla vyhrávala 3:1. Skóre upravil na přijatelnou porážku Oboril.

PLZEŇ—FRÝDEK-MÍSTEK 2:1

V 5. minutě vystřelil plzeňský Berger z dobrých 20 metrů, obránce hostí Kopecký míč tečoval, změnil jeho směr a domácí vedli 1:0. Ve druhém poločase měl Frýdek-Místek velký nápor, z něhož vytěžil vyrovnávací gól Marchevským. V 76. minutě Sudik poslal prudký centr před branku hostí, kde Kopecký v tísni dal vlastní branku. Plzeň vyhrála se štěstím. Hostům chybí větší důraz v koncovce.

OSTRAVA—TEPLICE 1:1

Na přihrávku si naběhl teplický Melichar a jeho nechytatelná bomba skončila v síti Ostravy. Domácí vyrovnali šest minut před koncem utkání po rohovém kopu Slaného hlavičkou Radimce. Remíza je pro Ostravu velkým úspěchem a pro Teplice ztrátou.

INTER—TRENČÍN 1:0

Jediný gól padnul v 70. minutě, když vypálil Novotný, pak vystřelil Šimončič a odražený míč opět Šimončič vrátil do sítě. Po celý zápas měl Inter jasnou převahu a Trenčín pouze bránil.

ŽILINA—LOK. KOŠICE 3:1

Vedoucí branku dal Galvánek z akce Rusnáka. Ve druhém poločase vyrovnali hosté gólem ze skrumáže Ujhelym. Domácí Žilina vsítila další gól z penalty Chobotem a poslední třetí vstřelil Beleš. Žilině se v tomto střetnutí mimořádně dařilo a Lokomotivu uchránil od větší porážky její brankář Seman.

Tabulka po 6. kole

		skóre	body
1.	Inter	14 : 3	10
2.	Dukla	14 : 9	9
3.	Trenčín	8 : 6	7
4.	Brno	9 : 7	7
5.	Sparta	9 : 7	7
6.	Slovan	8 : 8	7
7.	Slavia	6 : 5	6
8.	Ostrava	8 : 7	6
9.	Žilina	9 : 8	6
10.	Teplice	9 : 9	6
11.	Plzeň	6 : 6	6
12.	Lok. Košice	7 : 9	6
13.	Bohemians	6 : 8	4
14.	VSS Košice	9 : 14	4
15.	Trnava	5 : 14	3
16.	Frýdek-Místek	5 : 12	2

II. liga kopané

Jablonec—Bohumín 1:1

Branky: Kopanec Hasa.

Dukla B. Bystrica—Třinec 3:0

Branky: Albrecht 2, Farkaš.

Prešov—Kladno 5:1

Branky: Straus 2, Kuľa, Křivánek, Bubenko.

Vlašim—Bardejov 3:0

Branky: Ducký 3.

Děčín—Nitra 1:1

Branky: Kovář Takáč.

RH Bratislava—Příbram 3:0

Branky: Varadin 2, Kayser.

Pov. Bystrica—Vítkovice 2:0

Branky: Mečiar 2.

Michalovce—Martin 3:0

Branky: Kuchárik, Koleník, Ondo.

Tabulku vede Jablonec s 10 body a s lepším brankovým poměrem před druhým Prešovem, též s 10 body a třetí je Dukla Bánská Bystrica s 9 body.

★

Pohárová kopaná v Evropě

(první zápasy)

PMEZ
(Pohár mistrů evropských zemí)

VIKING STAVANGER—BANÍK OSTRAVA 2:1

Norský mistr vstřelil první gól ve 12. minutě Vallenem, druhý padl ve 27. minutě a dal ho T. Johannessen. Slaný snížil falšovanou střelou z trestného kopu v 31. minutě. Ve druhém poločase domácím ubývaly síly a Ostrava zvyšovala nápor, ale přes přehuštěnou obranu se ji nepodařilo prorazit. Ostrava podala podprůměrný výkon.

PVP
(Pohár vítězů národních poháru)

MTK BUDAPEŠŤ—SPARTA PRAHA 3:1

Skóre zahájili domácí hráči ve 20. minutě, když Siklosi tvrdě vystřelil z 20 metrů, brankář Sparty Poštulka míč chytil, ale nato mu vypadl z rukou a dobíhající Kunszt jej pohodlně dorazil do sítě. Ve 32. minutě vyrovnal Čermák po chybě mad'arského brankáře Hornyaka. Sparta se mohla ve 47. minutě ujmout vedení Klementem, který prošel celým hřištěm, ale brankáře MTK už neobešel. Dvě minuty poté zvýšil Kiss na 2:1 a za dvacet minut bylo rozhodnuto, když Kovács vsítil třetí branku. Sparta má v odvetném zápase dohánět dvoubrankový náskok MTK, ale není však nic ztraceno ,nebot' Sparta je vyloženě pohárovým mužstvem.

*

POHÁR UEFA

SLAVIA PRAHA—AKADEMIK SOFIA 2:0

Slavia od začátku mohutně útočila a bulharský tým se bránil v deseti. Potom jim byl vyloučen Parvanov (předtím dostal žlutou kartu), tak hosté postavili před svého brankáře hráz devíti hráčů a odkopávali jenom míče. Slavia v té době dvakrát trefila tyč a hlavičku Luži s velkou námahou vyrazil brankář hosti Tichonov na roh. Ve 47. minutě Bulhaři odkryli prostor na vlastní polovině, toho využil František Veselý, unikl po křídle a jeho krásný centr našel hlavu Petra Herdy a bylo to 1:0. V 64. min. byl Fr. Veselý faulován. Rudla Svoboda zahrával přímý volný kop a tentokráte hlava Radolského znamenala zvýšení na 2:0. Slavia vyhrála zaslouženě a jejím nejlepším hráčem byl Fr. Veselý. Rozhodčí Ljučič z Jugoslávie dal Bulharům čtyři žluté karty a jednu červenou za jejich tvrdou hru, kterou nahrazovali nedostatek v technice.

FRAM REYKJAVIK—SLOVAN BRATISLAVA 0:3

Slovan po první půlhodině hry vedl 2:0, obě branky dal Haraslin, vždy z přihrávky od Jána Čapkoviče. V 60. minutě vstřelil třetí úspěch hlavou Mrva. Slovan měl po celý zápas převahu a nad islandským mužstvem vyhrál víc než zaslouženě.

POK

FINÁLE KANADSKÉHO POHÁRU

KANADA—ČESKOSLOVENSKO 6:0

První finálové utkání se hrálo v torontské hale Maple Leafs Gardens. Kanad'ané měli od začátku zápasu velký nápor. Hned ve 2. minutě překonal Dzurillu z velmi těžkého úhlu Perreault po přihrávce Bobby Hulla. V 8. minutě skóroval Potvin. Třetí gól dal Bobby Orr, který prošel celou obranou a využil tak kanadské přesilovky, když byl vyloučen Chalupa. Čtvrtou branku poslal za Dzurillova záda Laffleur v 18. minutě. Od druhé třetiny chytal místo Dzurilly Holeček a je otázkou, zda se tak nemělo stát již dřív. Jiří Novák po tvrdém zákroku od Shutta musel opustit kluziště s lehkým otřesem mozku. Kanad'ané poněkud polevili v nasazeném tempu a čs. hráči částečně vyrovnali hru, ale před brankou jim scupeř nic nedovolil. Třetí třetina se hrála skoro hodinu, když ve 43. min. byl vážně zraněn na čele nad levým okem americký rozhodčí Lee po střele McDonalda. V nemocnici mu ránu sešili 15 stehy. Vyměnil ho švédský rozhodčí Dahlberg, kterému se po *několika minutách na ledě* utrhla brusle od podrážky. V 52. minutě byl vyloučen Nový a přesilovky využil Bobby Orr ke vstřelení pátého gólu. Konečně šestou branku v poslední minutě zápasu protlačil do sítě Sittner. Nejlepšími hráči byli vyhlášeni Bobby Orr a Oldřich Machač, oba s číslem 4 na zádech. V kanadském mužstvu vynikl Orr, Savard a Potvin, v útoku Lafleur, Perreault a Esposito. Kanad'ané měli výtečný počáteční nápor a skvělou střelbu. Čs. tým podal neuvěřitelně slabý výkon a za celý zápas neměl jednu kloudnou brankovou šanci.

Sestavy — Československo: Dzurilla (od 21. min. Holeček) — Machač, Pospíšil, Bubla, Kajkl, Chalupa, Dvořák — Martinec, Nový, Augusta — Ebermann, Hlinka, Holík — M. a P. Šťastní, Pouzar — J. Novák, B. Šťastný, Černík.

Kanada: Vachon — Orr, Savard, Potvin, Lopoite, Robinson — Barber, Clarke, Leach — Dionne, Perreault, Hull — Lafleur, Mahovlich, Shutt — McDonald, Sittner, Gainey — Esposito.

KANADA—ČESKOSLOVENSKO 5:4
(v prodloužení)

Druhé finálové střetnutí se hrálo ve vyprodané montrealské hale Forum, 18.300 diváků. Kanad'ané vedli 2:0, další dvě třetiny jsme vyhráli 0:1 a 2:3. V prodloužení rozhodl pátým gólem Sittler. Utkání začalo opět náporem kanadského týmu. Ve 2. minutě skóroval Perreault a ve 4. min. Phil Esposito. Po druhé brance vyměnil nejistého Holečka Dzurilla. Ve 30. minutě snížil na 2:1 Milan Nový po rychlé kombinaci s Machačem a Martincem. Ve 44. minutě vyrovnal na 2:2 tvrdou střelou Pouzar ze střední vzdálenosti. Ve 47. min. byl vyloučen Kajkl, Kanad'ané využili přesilovky, když Clarke ze skrumáže zvýšil na 3:2. V 55. minutě byl vyloučen Potvin a čs. hráči hráli přesilovku velmi dobře. Martinec tvrdou střelou překvapil Vachona, ten ji stěží vyrazil, ale přesně na Augustu a ten pohodlně dorazil do sítě — 3:3. Jednu minutu nato bomba Mariana Šťastného zajistila vedení čtyři minuty před koncem čs. mužstvu. Dvě minuty před koncem vyrovnal Barber na 4:4. Poté se dostal do perfektního sólového úniku Milan Nový, jenže Lapointe mu nadzvedl hokejku a Vachon stačil krýt. Takže se prodlužovalo a šance na obou stranách se střídaly. Byl vyloučen Pouzar a horké chvíle nastaly před Dzurillou. Kanad'ané vstřelili gól Lapointem, ale nebyl uznán, protože padl po odhoukání sirény, jež ukončila prvních deset minut prodloužení. V 72. minutě unikl Sittler po levém křídle, zbavil se dotírajícího Mariána Šťastného, perfektně se vyhnul Chalupovi a objel i Dzurillu, který vyjel hluboko do pole, aby mu zmenšil střelecký úhel. Sittler však z těžkého úhlu trefil prázdnou čs. branku. Oba celky podaly obdivuhodný výkon, bojovaly s maximálním nasazením a přitom čistě. *Nejlepším hráčem v tomto zápase byl vyhlášen za Kanad'any Sittler a v čs. týmu* Dzurilla.

Sestavy — Československo: Holeček (od 4. min. Dzurilla) — Machač, Pospíšil, Bubla, Kajkl, Chalupa, Dvořák — Černík, Nový, Augusta — Martinec, Hlinka, Boh. Šťastný (od 30. min. Jiří Holík) — bratři Šťastní, Pouzar. Trenéři Gut a Starší.

Kanada: Vachon — Orr, Savard, Potvin, Lapointe, Robinson — Leach, Clarke, Barber — Dionne, Perreault, Hull — Lafleur, Mahovlich Shutt — McDonald, Sittler, Gainey — Esposito, Kouč Bowman. Plastiku javorového listu předal vítěznému týmu Kanady kanadský ministerský předseda Pierre Trudeau. Po skončení hry si na ledové ploše vyměnili dresy mezi sebou kanadští a čs. hráči.

Na závěr turnaje byli vyhlášeni nejlepší hráči z jednotlivých mužstev. Za Kanadu to byl Vachon, za Československo Nový, za SSSR Tret'jak, za Švédsko B. Salming, za USA Ftorek a za Finsko Hagman. Zvláštní cenu LIGH dostal kanadský obránce Bobby Orr.

POK

★

MOTORISTICKÝ SPORT

Velká cena Československa motocyklu na okruhu u Brna má za sebou 26. ročník. Také letos byla součástí mistrovství světa v silničních závodech. Vynikající byl Ital Walter Villa, který vyhrál závody do 250 a 350 cem. V první kubatuře

si zajistil již potřetí za sebou titul mistra světa a v třistapadesátkách má pak k tomu, aby získal titul poprvé opravdu blízko. Rozhodnou dvě poslední Grand Prix světového šampionátu v NSR a ve Španělsku. Nejlepším čs. závodníkem byl třicetiletý Peter Baláž z Hlohova, který však potřebuje výkonnější stroje. Od letošního roku je továrním jezdcem Jawy a v brzké době má dostat výkonnější dvěstěpadesátku, jejíž vývoj je dokončen. Ve 350 ccm dojel na 13. místě, ve 250 ccm byl na 21. místě a do 500 ccm na vypůjčeném čtyřválcovém stroji Yamaha nedokončil pro poruchu.

Výsledky — 350 ccm: 1. Villa (Itálie) — Harley Davidson, 2. Polomo (Španělsko) — Yamaha, 3. Herron (Irsko) — Yamaha.

250 ccm: 1. Villa (Itálie) — Harley Davidson, 2. Bonera (Itálie) — Harley Davidson, 3. Katajama (Japonsko) — Yamaha.

500 ccm: 1. Newbold (Velká Británie) — Suzuki, 2. Länsivuori (Finsko) — Yamaha, 3. Coulon (Švýcarsko) — Suzuki.

Sajdkáry: 1. Schmid—Matile (Švýcarsko) — Yamaha, 2. Schwärzel—A. Huber (NSR) — Yamaha, 3. Biland—Williams (Švýcarsko—Velká Británie) — Yamaha.

O titul plochodrážního mistra světa na krátkém okruhu se bojovalo v Polsku na oválu Slezského stadiónu v Chorzowě. Dvaadvacetiletý Peter Collins z klubu Belle Vue Manchester si suverénní jízdou získal první místo a po čtrnácti letech vrátil titul mistra světa do Velké Británie. Druhý byl jeho krajan Malcolm Simmons, letošní mistr Anglie. Třetí skončil čtyřiadvacetiletý Austral Phil Crump, jeho tchán dělá čtyřventilové motocykly, a jak je vidět, připravil svému zet'ovi výborný stroj. Mezi šestnáctku závodníku se dostal i Čech Jiří Štancl. V roce 1964 v Götteborgu to byl Volf, v roce 1965 jezdil ve Wembley Tomíček a před pěti lety se dostal do světového finále opět v Götteborgu Jiří Štancl. Ten letos dosáhl nejlepšího umístění v historii čs. plochodrážního sportu, když se umístil na 10. místě. Jezdí závodně v anglické lize a byl na turné v Austrálii, kde se hodně naučil. Je třeba připomenout, že v kvalifikaci se ucházelo 135 závodníků z 18 zemí, aby se dostalo mezi šestnáct, kteří jeli finále.

Výsledky z 32. mistrovství světa na krátkém okruhu: 1. Collins, 14 bodů; 2. Simmons, 13 bodů (oba Anglie); 3. Crump, 12 bodů (Austrálie); 4. Mauger, 11 bodů (Nový Zéland); 5. Plech, 11 bodů (Polsko); 6. Louis, 9 bodů; 7. Wyer, 8 bodů (oba Anglie); 8. Müller, 8 bodů (NSR); 9. Autrey, 7 bodů (USA - poprvé startoval Američan po 40 letech); 10. Jiří Štancl, 6 bodů.

V Mariánských láznich se konalo mistrovství světa na dlouhé ploché dráze, kde hned poprvé excelovala nová čtyřventilová Jawa. Jeli na ní tovární jezdci Jawy Mauger (Nový Zéland), Olsen (Dánsko), Jiří Štancl a přímo do závodu bez jediného tréninku ji dostal i Zdeněk Kudrna. Nová Jawa-894 má výkon 62 koní, tedy o osm víc než předchozí typ a motor byl zkoušen do 9000 otáček, v kterých měl ještě 56 koní. Vyrobili ji divišovští konstruktéři, když od října minulého roku ji kreslil jeden z autorů, Jaroslav Červinka; v květnu začala výroba a začátkem října ji poprvé nastartovali.

Výsledky mistrovství světa na dlouhé ploché dráze: 1. Mauger (Nový Zéland), 26 bodů; 2. Olsen (Dánsko), 24 bodů; 3. Müller, 21 bodů; 4. Wiesböck (oba NSR), 21 bodů; 5. Jiří Štancl, 16 bodů; 6. Kudrna, 14 bodů; 7. Michanek (Švédsko — jeho dědeček pochází z Čech), 12 bodů.

POK

★

Náš sportovní zpravodaj PETR HORÁK hlásí:

DRUZÍ NA SVĚTĚ

Když se řekne Kanada, znamená to hokej. A proto kupříkladu Československo získalo v uplynulých dnech sympatie nejen rázu sportovního, ale i společenského. Kanadský tisk psal po turnaji o československých hráčích s největším obdivem. Vyzdvihoval jejich vystupování a současně podotýkal, že kanadští profesionálové se už *mají od Evropanů čemu učit.* Hlavním přínosem turnaje o Kanadský pohár je zřejmě první větší krok k sblížení kanadsko-amerického a evropského hokeje. Je nabíledni, že obě strany si pokračující kanadskou izolaci nepřejí a mají zájem na častějších stycích. Přirozeně to časem přiblíží i pojetí hry a v první řadě také pojetí řízení zápasů evropskými a kanadsko-americkými rozhodčími. Zajímavé informace o budoucích stycích evropských a kanadsko-amerických hokejistů přinesly články Robina Hermana z listu THE NEW YORK TIMES. Podle nich není Československo přes větší úspěch v Kanadském poháru v Kanadě a ve Spojených státech zdaleka tak atraktivním soupeřem, jako Sovětský svaz. Českoslovenští reprezentanti nemají podle Hermanova článku takové charisma a nejsou pro diváky tak přitažliví, jako reprezentanti sovětští. Českoslovenští hráči jsou příliš skromní, sovětští hráči jsou arogantní a po porážkách se vymlouvají na všechno možné. Výsledek utkání s Československem také nemá pro kanadské fanoušky a hráče žádný ideologický význam, na rozdíl od zápasů se Sovětským svazem. Českoslovenští hráči si ovšem namísto toho získali respekt a uznání a přinesli do hry rytířskost. Stejně jako v politice, tak i ve sportu však podle článku listu THE NEW YORK TIMES zůstává Československo ve stínu Sovětského svazu, a bojuje o potvrzení své vlastní identity. Od prvního tréninku v Kanadě představoval československý celek zcela opačný styl hry a temperament, než jejich sovětští sousedi. Českoslovenští hráči přicházejí na led v pestrobarevných dresech, se smíchem a hlasitým hovorem a zřejmě v dobré náladě. Sovětští reprezentanti vstupují na led vážně a v naprostém mlčení. Když potkáte na ulicích kanadských měst československé hráče, jak si s dovolením svých vedoucích prohlížejí ulice a vyrovnávají se se svými nákupními komplexy, zjistíte, že rádi dávají autogramy a s úsměvem se nechávají fotografovat, což je v přímém rozporu s chováním sovětských hráčů, kteří fotografům uhýbají. Když českoslovenští hráči prohráli v nastaveném čase rozhodující utkání o Kanadský pohár, smutek je zanedlouho přešel; usmívali se na své kanadské soupeře, s nimiž si vyměnili dresy, a dvě hodiny po zápase už oslavovali v jídelně svého hotelu narozeniny trenéra Karla Guta a radostnou novinu v rodině Jiřího Holíka, při šampaňské a do noci bujaře zpívali národní písničky. Redaktor Robin Herman podotýká, že z politických hledisek nemají pro kanadské diváky přitažlivost, a ideologický význam má jen jejich utkání se Sovětý. Skutečnosti zůstává, že zápasy se sovětskými hráči mají pro kanadské diváky větší přitažlivost, než utkání s československými reprezentanty. List THE NEW YORK TIMES cituje slova představitele československé hokejové federace, Miroslava Šubrta, podle nichž československá strana poslala činitelům kanadsko-americké hokejové ligy dopis o zájmu sehrát sérii zápasů, že však nedostala odpověď a došla k závěru, že o Československo není takový zájem. Pouze klub Winnipeg Jets doufá, že kolem Vánoc přivítá na svém ledě k dvěma exhibičním utkáním československé hráče, s nimiž se utkal loni v Praze. Na druhé straně však nejvýznamnější kanadský hokejový činovník, Alan Eagleson, už usiluje o dojednání série osmi zápasů vítěze Stanleyho poháru s mistrovským týmem Sovětského svazu, a je téměř dohodnut zájezd sovětského reprezentačního mužstva do Kanady v rámci přípravy na vídeňské mistrovství světa. Zajímavé je, že si však sovětský reprezentační tým nepřeje utkat s jedním z nejsilnějších kanadsko-amerických profesionálních celků z Montrealu, Philadelfie, Buffala nebo Bostonu. Kanadsko-američtí profesionálové z ligy WHA se zase pravděpodobně zúčastní turnaje Izvěstiji... List THE NEW YORK TIMES ještě přináší informaci, podle níž bude 150 tisíc získaných dolarů vítězného družstva rozděleno mezi kanadské hráče i nehrající členy týmu, zatímco 100 tisíc dolarů, jež vybojovali hráči Československa, obdrží československá hokejová federace, a českoslovenští reprezentanti obdrží každý celkem 14 tisíc korun. Na otázku, zda je jako údajní amatéři přijmou takzvaně "pod stolem", odpověděl jeden mladý hráč, že je dostanou v hotovosti z ruky do ruky.

Když objektivně zhodnotíme úroveň hry v nejvyspělejších hokejových zemích, dojdeme na základě průběhu i výsledků Kanadského poháru k závěru, že do finále se probojovala dvě skutečně nejlepší současná mužstva světa — Kanada a Československo. Čs. hráči zanechali v Kanadě výborný dojem a přes selhání v prvním finálovém utkání dokazovali v průběhu celého turnaje a hlavně v prvním a třetím utkání s Kanadou a v zahajovacím se Sověty, že jsou velkým týmem. Druhou výkonnostní skupinu dnes tvoří mužstva Sovětského svazu a Švédska, které dokázaly zahrát výborný hokej, stejně jako vzápětí zcela zklamat. K mistrovství finalistů Kanadského poháru jim krok schází. Američané a Finové patří do třetí skupiny. U Finů se to zvláště po loňské roztržce v mužstvu čekalo; americké příznivce mrzí, že jejich vybraný tým dokázal zahrát výborně na čs. reprezentanty, v utkání se Sověty však byl jen stínem celku, předvádějícího vysoce kvalitní hokej...

Zajímavý názor vyslovil před odvetným finálovým utkáním vynikající kanadský hráč, Bobby Hull. Když se ho novináři ptali, proč hrálo dva dny předtím čs. mužstvo jako vyměněné a bylo takřka stínem celku, který porazil Kanadu v prvním zápase, Hull odpověděl, že evropská mužstva hrají podle předem připraveného plánu a nedovedou se dobře přizpůsobit změnám v pojetí hry soupeře. Kanad'ané jsou naopak zvyklí rychle zapomenout na dohodnutý systém, když se ukáže být neúčinný, a přizpůsobí svůj herní styl situaci. Tento Hullův názor nebyl ojedinělý, i když třeba trenér Kanad'anů Bowman podotkl, že průběh prvního finále Kanada—Československo 6:0 neodpovídal tak vysokému vítězství jeho mužstva, a že Kanad'ané dosáhli některých branek lacino. Čs. trenér Karel Gut, ovšem správně viděl hlavního strůjce tohoto kanadského vítězství ve vynikajícím způsobu hraném forčekinku.

(Dokončení příště)

POK

● ZPRÁVA ZE SPARTY A.B.A. CHICAGO

V neděli, 26. září se zápas Sparty na Winnemac stadionu s mužstvem Tanners (Mexičané) nekonal pro nepříznivé počasí). Utkání se bude v pozdějším terminu dohrávat. Ani příští neděli Sparta nehraje doma na Morton West s týmem Lightning (Poláci). Tento zápas se odehraje 24. října. Zápas s Mároons na jejich hřišti sehraje rezerva 10. října od 12 hod. dopoledne na Hanson vedle hlavního stadionu. První týmy Marcons a Sparty mají hrát už ve čtvrtek 7. října za umělého osvětlení na hlavním stadionu.

Končíme heslem: At' vítězí dresy rudé — Sparta byla, je a bude, neboť Sparta je věčná!

Až půjdete na nákup do obchodního domu Wieboldt's na Harlem Ave. a Lake Str. na rozhraní severozápadních předměstí Oak Park a River Forest — a v blízkém "skoroevropském" prostředí zatoužíte po pravém českém obědě, nebo večeři —
nezapomeňte navštívit naši známou restauraci
Bohemian CROWN Restaurant
7219 W. Lake Str., River Forest, Ill.
Volné parkoviště vzadu za restaurací. — V pondělí zavřeno.
Tel.: 369-8140 Na Vaši návštěvu se těší:
Josef Krákora, majitel

Offering More Than 200 Charters to Europe in 1976
VISIT OUR OFFICE
Veškerá Tuzexová úpěna.
CIHAK WORLD TRAVEL, INC
6302 West Cermak Road Berwyn, Ill. 60402
Phones (312) 795-9050 - Chicago (312) 242-6110

FRANK'S
Mobil AUTO-SERVICE STATION
NA 32. ULICI A OAK PARK AVE.
V BERWYNU, ILL.
(v blízkosti Mac Neal Hospital)
Majitel: Frank Foltýn, evropský automechanik
Veškeré opravy osobních i lehkých nákladních aut amerických i zahraničních značek.
Tel.: 788-7519
"ROAD SERVICE" — elektrické sváření — umývání aut.
PROVOZ: OD PONDĚLÍ DO SOBOTY OD 7 AM DO 7 PM

Jaromír Hrábek předešel nás na věčnost

V sobotu 18. září jsme uložili k věčnému odpočinku bratra Jaromíra Hrábka. Po modlitbách v pohřební kapli Maříkova pohřebního ústavu v Berwynu a po záduší mši svaté v kostele Panny Marie Svatohorské v Cicero, sloužené naším českým knězem, Otcem Vojtěchem Vítem, uložili jsme jeho tělesné pozůstatky na hřbitově Královny nebes.

Znal jsem jeho rodiče. Žili v Broumově, kde se jim v r. 1932 narodil syn, který při křtu svatém dostal české jméno Jaromír. Hrábkova rodina byla uvědomělá jak nábožensky tak i národnostně. Právě tak vychovávala své děti. Od Němců trpěla za své přesvědčení národní, od komunistů za přesvědčení náboženské. Oba systémy jim sebraly majetek. Komunistický pak navíc učinil z nich pracovní otroky. Za otcovo protikomunistické smýšlení byl Jaromír Hrábek při nastoupení vojenské služby na místo ke zbrani přidělen k lopatě. Zařadili ho jako syna "třídního nepřítele" do trestních oddílů, které nasazovali na těžké práce. Jeho charakter tím ale nezlomili. Šel v otcových šlépějích. Zůstal národovcem a katolíkem.

Po roce 1950 byl ze slavného benediktinského kláštera v Broumově zřízen koncentrační tábor pro řeholnice. Žily tam ve velmi svízelných poměrech; byl i nedostatek jídla, topiva a oděvů. Byla mezi nimi velká úmrtnost. Broumovský hřbitov stal se posledním odpočinkem mnoha řeholnic. Těmto pro víru v Krista pronásledovaným — dovedl Jaromír Hrábek pomáhat. Slyšel jsem o tom vypravovat, s jakou vděčností jeho pomoc i ostatních bratří a sester ve víře — vězněné sestřičky přijímaly. Vždyť to bylo spojeno s velikým rizikem!

Jaromír Hrábek těžce nesl nesvobodu v komunistickém režimu. Využil příležitosti a zapomněl se vrátit z návštěvy Rakouska. R. 1966 přijel do Ameriky. Neměl zde zrovna lehké začátky, ale přátelé a hodní lidé pomohli najít první práci. Svou pracovitostí a pílí se brzy v Americe uchytil a šetřil. Když byla v Československu tak zvaná "obleva", pozval do Ameriky svoji milovanou maminku. Měla z něho radost. Říkala mně: kdyby ho ta tinek viděl, měl by také radost. Tehdy viděla maminka Jaromíra naposled. Již také odpočívá na broumovském hřbitově.

Jaromír Hrábek se chtěl také setkati se svým bratrem. Zaplatil mu cestu do Ameriky. Komunistický režim dnes řádně "znormalisovaný", mu cestu do Ameriky nepovolil s moudrým odůvodněním, že "není v zájmu socialistického zřízení, aby se s bratrem setkal v Americe". Jsou ti komunisté opravdu opatrní, když se i bojí, že návštěvou některých občanů Československa svých příbuzných v Americe by mohla být ohrožena vláda, spočívající na policejních bodácích. Oba bratří se na sebe těšili. Byla to marné. Komunistický režim nepřeje radosti některým svým poddaným. On se sám raduje, když jim může nahánět strach.

Jaromír Hrábek byl vděčným člověkem. Ta ctnost mnoha lidem schází. Předně byl vděčen za pomoc rodině Solfronkově; našemu Otci Vojtěchovi. Ne jenom ve slovech, ale i ve skutcích. V Pánu zesnulý jád mu přispěl a vždy se dotazoval, co by se tak ještě mohlo pro naši lepší činnost udělat. Krásně mluvil o těch, kteří mu zde pomáhali při vstupu do života v americké zemi. Mluvil při tom ze srdce. Z toho dobrého srdce, které hořelo láskou pro dobro a brzy se opotřebovalo. Nešlo už spravit. Dotlouklo na operačním stole 14. září 1976.

Jaromír Hrábek umírá ve 44. letech. Chtěl žít. Těšila ho práce. Ve svém obchodě s přítelem Josefem byl služebníkem lidu. Neohlížel se na výdělek. Jeho heslem bylo: dobrá služba zákazníkům. Měl je rád a lidé měli rádi jeho. Zůstal věren výchově svých rodičů. Neztratil víru, nezradil národ, z něhož vyšel, a rodnou zemi miloval do posledního svého vydechnutí. Jeho žitím prostupovala láska k lidem. Ona krásná láska, o které sv. Pavel píše, že se nenadýmá, nechlubí se, není ctižádostivá, neraduje se z nepravosti, ale raduje se s pravdou.

Zemřel muž spravedlivý. Loučím se s ním za jeho přátele zde i v rodné zemi. Za ty, kdo měli rádi český Broumov, kde se rodina Hrábkova těšila úctě všech českému národu věrných lidí. Bude to v Broumově smutná zpráva až se roznese po tomto starém městě, že už Jaromírovo dobré srdce dotlouklo. Nezbývá nám než se sklonit před nevyzpytatelnými úradky Prozřetelnosti a lásky Boží.

F. Desenský

Na světě je pouze 7 případů neštovic

Ženeva. Mluvčí Světové zdravotní organizace WHO oznámil, že v přítomné době je na celém světě pouze sedm lidí, onemocnělých neštovicemi. Všichni tito lidé žijí ve vesnicích v habešské poušti. Nevyskytnou-li se nové případy této nemoci, asi za dva měsíce nebude na celém světě existovat žádný případ onemocnění neštovicemi. Pak by organizace WHO úředně ohlásila vymizení neštovic ze světa, čímž by byla skončena její kampaň pro jejich vyhlazení, zahájená v roce 1967. Od té doby onemocnělo neštovicemi 10 až 15 miliónů lidí v Latinské Americe, v Africe a v Asii, z nichž jich dva milióny na tuto nemoc zemřelo.

Neštovice jsou přenášeny pouze přímým dotykem nemocné osoby. Dosud není známé žádné jejich léčení; je však možno jim předejít očkováním. Před vynalezením očkování proti neštovicím, epidemie neštovic často decimovaly obyvatelstvo na různých místech světa.

Lékařské laboratoře na celém světě už také začaly ničit své zásoby virusu neštovic, jehož se užívá k výrobě očkovací látky. Tímto krokem se chce zamezit případnému oživení této nemoci, jejíž původ zůstává neznámý.

OZNÁMENÍ ÚMRTÍ

Oznamujeme všem členům a přátelům, že navždy opustil naše řady náš člen

FRANTIŠEK ZYM

Pozůstatky zesnulého byly vystaveny ve čtvrtek, 23. září 1976 v Čermákově pohřebním ústavu, 5842 W. Cermak Road, Cicero, kde jsme se s váženým bratrem rozloučili modlitbou v krátké pietní vzpomínce.

Pohřeb se konal v pátek dne 24. září 1976 dopoledne na hřbitov Woodlawn.

Čest budiž jeho památce!

SDRUŽENÍ ČS. EXULANTŮ V CHICAGU

MALÁ UKÁZKA Z TOHO, CO LZE KOUPITI U PANCNERA V BERWYNU

Bible svatá (česká) $4.25, pošt. $4.90. — Svatá-biblia (slovenská) $5.00, pošt. 5.75. — Modlitební knihy české i slovenské.

SLOVNÍKY: Poldauf: Anglicko-český a česko-anglický $9.00, pošt. $9.75. — Hais: Anglicko-český a česko-anglický kapesní slovník, $4.95, pošt. 5.45. — Say it in Czech (English-Czech Phrase Book) $2.75, pošt. $3.25. — Čeština pro cizince (Czech for English speaking students) $6.95, pošt. 7.45. — E. J. Žižka: Czech language lessons, 192 stran, brož., $1.50, pošt. $1.75.

Mnoho jiných českých knih, **seznam právě vyšel** — žádejte!

SELSKÝ BETLÉM k vystřihování a upravení nalepením na lepenku nebo dřevo. Velmi pěkně barevně proveden é na způsob Alešových kreseb. Tři velké archy $1.95, pošt. $2.75.

Právě došla z Československa **velká zásilka rekordů** Supraphonu a Pantonu!

Křišťálové sklo, keramika, rekordy, blahopřejné lístky české a slovenské, potřeby do kuchyně, koření, čaje a mnohé jiné. — Seznam zdarma.

SUŠENÉ LETOŠNÍ HŘÍBKY, světlé, na slunci sušené, 1 lb. $21.50, pošt. $23.25 — ½ lb. $10.80, pošt. $12.15 — ¼ lb. $5.90, pošt. $6.90.

MAĎARSKÁ PAPRIKA v plechovce: sladká $1.35, pošt. $1.85 — pálivá ve stejné ceně.

SMOKED GOOSE PATE, imp. paštika z Francie, plechovka $1.00, pošt. $1.50.

IMP. SÝR S KMÍNEM, kus 69c, poštou nejméně dva za $2.00.

Zákazníky v Illinois upozorňujeme, aby na každý $1.00 zaslali o 5c více na státní daň.

F. PANCNER.

Importér a zástupce Tuzexu

6514 W. Cermak Rd., Berwyn, Ill.

telefon 484-3459

GRANATY Z ČESKOSLOVENSKA

MACH Importers

3720 West 26th Str.

PAUL'S BODY SHOP

5234 West Cermak Road

Cicero, Illinois 60650

Volejte 656-4177

Přejte se na

p. PAVLA SVAČINU

Pojeďte s námi na Holy Hill

Milí přátelé,

v Chicagu a jeho předměstích si již nedovedeme představit Růžencový měsíc říjen bez naší tradiční pouti k Matce Boží na Sv. Kopeček (Holy Hill) do Wisconsinu, na kterou vám i letos posíláme srdečné pozvání.

Zvláště v letošním roce amerického bicentennia chceme vděčně poděkovat Pánu Bohu za možnost obživy, založení domovu a za svobodu náboženskou a duchovní, které se nám a našim předkům ve Spojených státech dostalo. Zároveň budeme vyprošovat této své nové vlasti požehnání do dalších let a prosit za naše umučované bratry ve víře tam u nás doma za mořem.

Doufáme, že s námi pojedete v hojném počtu a spojíte se s námi v prosbě o přímluvu Matky Boží za vzájemnou svornost, požehnání a zdraví v našich rodinách, za duchovní potřeby našich známých a přátel; a vzpomeneme si i na ty, kteří s námi věrně jezdívali a které si už Pán povolal v minulých letech k sobě.

Toto pozvání k setkání se na společné národní pouti na sv. Kopečku ve Wisconsinu posíláme též všem našim věřícím krajanům v Milwaukee, v Kenoshe, Cudaby, Racine, a všem, kdo se o ní dočtou a mohou se *autem na sv. Kopeček vydat.* Z Chicaga a okolí přijedou též někteří vlastními auty, a tak se opět sejdeme každý se svými známými.

Na Holy Hill jedeme druhou neděli v říjnu, tedy 10. října.

Cena cestovného pohodlným Keeshin busem pro "Chicagské": dospělí $9.50, děti od 10 do 14 let $7.00, děti od 10 let let $5.00

Odjezd:

1. zastávka: Kostel Bl. Anežky české, Central Pk. Ave. a 27. ulice v Chicagu v 6:30 A.M.

2. zastávka: First National Bank of Cicero: Austin Blvd. a Čermákova tř. v Cicero v 7:00 A.M.

Z Holly Hill vyjedeme zpět k Chicagu v 5:30 P.M.

Závazné přihlášky s poloviční zálohou cestovného přijímá:

1. Redakce Hlasu Národa v budově Velehradu v Chicagu od 9 hod. ráno do 6 hodin večer. Telefon: 762-2044;

2. Fr. Uhlířová od 5 hod. odpoledne do 10 hod. večer. Telefon: 484-2106.

"Money Orders" a šeky laskavě vystavte na **Klub Domov.**

Při přihlášení nezapomeňte udat zastávku, na které budete nastupovat a s kým, je-li to možné, chcete sedět v buse pohromadě. Pro ulehčení naší práce přihlaste se laskavě včas. Děkujeme vám za ochotnou spolupráci a těšíme se s vámi na shledanou.

Za pořádající výbor Klubu Domov:

Ferdinand Küssel, předseda;

Otec Vojtěch Vít, O.S.B., kaplan čes. Bohoslužeb

Odešel velký přítel čs. lidu, senátor PAUL H. DOUGLAS

Ve Washingtonu zemřel 24. září ve věku 84 let senátor Paul H. Douglas. Jeho život, bohatý v tak mnohém směru pracovní činností, ideály, pevným přesvědčením i zkušenostmi, skončil po dlouhé nemoci. Jedním z největších přínosů jeho práce, plodného života člověka čestného, velkomyslného a vrouciho, jsou zásluhy o vymezení lidských práv a nároku na svobodu národů, mezi nimiž zkoušené Československo bylo často v popředí jeho spravedlivých snah.

Sklánějíce se dnes před památkou senátora Douglase i vysokými cíli, které si vytkl již v mládí a nesmlouvavě je vždy sledoval — myslíme s vděčností též na náklonnost, kterou projevoval československému lidu, a na podporu, kterou věnoval jeho boji o právo na sebeurčení.

Senátor Paul H. Douglas byl naším váženým přítelem. Někteří z nás jej poznali před 40 lety a vzpominky na osobní jednání a styk s ním jsou nezapomenutelé. Vzděláním a povoláním byl sen. Douglas národohospodář; jako profesor Chicagské university se stal známým pro svůj široký rozhled a mimořádné schopnosti pedagogické. Věřil sice ve vědu, ale také byl přesvědčen, že tzv. vysoké učení a filosofie se mají uvádět v praktický život. Proto se zajímal o politiku. V letech třicátých byl zvolen do chicagské městské rady, kde pro svou nesmlouvavost nebyl příliš oblíben. Jeho působení v radě nemělo dlouhého trvání, ale následky byly dalekosáhlé, neboť odhalil mnohé závady v městské správě. Kandidoval pak do kongresu Spojených států, ale některým představitelům demokratické strany se nezdál příliš žádoucím. Nedal se ničím uplatit, ani zviklat ve svém přesvědčení.

Znalý světových dějin a nadán prozíravostí, od počátku varoval před Hitlerem. *U mnohých si tím vysloužil nepřízeň.* Když mu vývoj událostí dal za pravdu a Hitler strhl svět do války, přihlásil se prof. Douglas do americké armády jako prostý voják. Svou výchovou byl Paul H. Douglas původně Quaker, to jest pacifista, a je tím pozoruhodnější, že ho životní zkušenosti přesvědčily, že zlo nelze trpět a je nutno proti němu bojovat i se zbraní v ruce, je-li to třeba.

Prof. Paul H. Douglas byl v té době již padesátníkem a musil se domáhat pomoci svých přátel, aby byl přijat k aktivní službě v americkém námořnictvu. Podrobil se výcviku namáhavému pro mladé muže, natož pro muže jeho věku. Vojenské úřady však rozhodly, že se nemá účastnit přímých bojů. Až když na válečném křižníku nastala kritická chvíle při vylodňování na pacifickém ostrově, bylo prof. Douglasovi konečně dovoleno přidat se k bojujícím námořníkům. Na pacifickém bojišti utrpěl zranění, které zanechalo trvalé následky.

Po válce se Douglas jako vysloužilý námořník vrátil do Chicaga a do normálního života. Tentokrát ho demokratická strana přivítala a byl zvolen do senátu Spojených států. Stal se důležitým zastáncem svých idejí nejen v národohospodářském oboru, ale díky svému nadání, vzdělání a širokým znalostem všeobecně vynikající osobnosti. Byl dobrým znalcem Evropy a k Československu měl neobyčejně vřelý vztah. Cítil s národem, jehož historie i cíle ideji mu byly blízké.

Před 25léty upozorňoval v americkém senátě na problémy, se kterými bude nutno se vypořádat; předvídal např. úpadek měst. Připravil rozbor nespravedlivého daňového zákona, který dává výhody nejbohatším, ale marně žádal o nápravu. Od konce války varoval *před komunismem. Za prezidenta Eisenhowera* se mu podařilo prosadit dodnes platnou resoluci o porobených národech.

Američané českého a slovenského původu vděčně vzpomínají na upřímný zájem senátora Douglase o osud Československa. Varoval Ameriku před Hitlerem a byl prvý, kdo s námi bouřil proti Mnichovu. S velkým pochopením sledoval náš odboj a vždy ochotně pomáhal. Byl skvělým řečníkem a na pozvání Československé národní rady americké byl častokrát naším hostem v Plzeňském parku. Hned po válce nás varoval před sovětským nebezpečím. Na Československém dnu, rok před únorovým pučem, byl přesvědčen, že se blíží rozhodná dějinná chvíle. O posledních volbách dobře věděl, že ne všichni voliči českého a slovenského původu v Chicagu se pamatují na jeho zásluhy a vřelý vztah k československému lidu. Byl však příliš velkým člověkem, než aby nám to kdy vytýkal.

Po prohraných volbách žil se svou ženou Emily, roz. Taftovou, ve Washingtonu. Námaha poslední volební kampaně narušila jeho zdravotní stav a žil již jen v ústraní. Jasná mysl — a tím i jeho obdivuhodný rozhled — však zůstaly nedotčeny. Svým vytčeným ideálům zůstal neochvějně věren.

Tisíce přátel vzpomíná dnes na senátora Paula H. Douglase s vděčností a s uznáním jeho čestné životní víry. Československá národní rada americká se k nim připojuje s vlastním vděkem a vzpomínkami, které sen. Douglasovi patří jako vzácnému, ušlechtilému člověku, příteli Československa.

Československá národní rada americká

K uctění památky čtvrtého výročí úmrtí

Monsignora

JOSEFA C. KUNCE

českoamerického kněze — vlastence a lidumila

*věnuje Anna Roleček*ová

ŽIL PRO LID

Byl v každé době při svém lidu
a vždycky zůstal celý muž:
nehlesl kdyby měl i bídu
a na hrdlo mu dali nůž.

Byl majákem v širém moři
co nedá lodím ztroskotat:
ohněm, co ve snách jasně hoří,
slunce m, co všemu dává zrát.

Byl zahradníkem ve štěpnici
co umí sady pěstovat:
a svoji zemi s orosenou lící
nepřestal nikdy milovat.

Miloval ji a její písně;
synem jí věrným vždycky byl;
i kdyby na ni spadla tíseň
lid její jej vždycky cenil.

Bolestná vzpomínka

1972

13. října

1976

Se smutkem v srdci vzpomínám, že 13. října budou tomu již čtyři roky kdy si Bůh povolal k Sobě svého věrného služebníka

MSGR. JOS. C. KUNCE

Služebník dobrý, věrný byl
jenž odměny si zasloužil.
Dobrý boj vždy bojoval
a život duším zachoval.
Odešel, kde Pán bohatý
mu věčně splácí všechny
jeho světské trampoty.

Spi sladce, Dp. bratře milý.

K jeho nehynoucí památce s láskou věnuje i za všechny příbuzné v Československu

Sestra M. JOSEPHINE KUNC

PŘIJĎTE VŠICHNI NA KROJOVÝ PLES MORAVSKÉ KULTURNÍ SPOLEČNOSTI

Jak jistě z novinových oznámek už víte, Moravská kulturní společnost pořádá v sobotu 2. října v místnostech Sokola Tábor na Clarence Ave. a 16. ulici v Berwynu svůj tradiční XII. československý krojový ples, na který zve všechny přátele a příznivce, kteří tak rádi vidí naši mládež v pestrých moravských krojích tančit a zpívat.

Pohostinné vystoupení polské taneční skupiny "Highlanders" jistě přispěje k zpestření programu tohoto večera.

Ve velkém sále bude vyhrávat známá hudba "Joe Pat" (Paterek), kterou se nám podařilo pro náš letošní ples získat; v dolejší místnosti bude návštěvníky taneční hudbou a zpěvem obveselovat oblíbený John Gall.

Začátek večera je v 7:00 hod. a program začíná v 8:00 hod. večer. Večeřet doma nemusíte, poněvadž kuchařky budou mít pro vás navařena naše oblíbená jídla.

Vstupné $3.50. Lístky jsou v předprodeji u p. F. Pancnera, 6514 W. Cermak Rd. v Berwynu.

O reservace volejte: Jane Štěrba (telef.: ST-8-1967) — která reservování vašeho stolu ochotně zařídí. Bohužel pro menší počet než 8 návštěvníků není možné reservaci celých stolů přijímat.

Doufáme, že už máte datum našeho plesu dávno v kalendáři zatrženo, že jste o našem plese laskavě řekli svým přátelům a známým, a že se tedy s vámi se všemi setkáme tuto sobotu 2. října v Sokole Tábor.

Pořádající výbor
Moravské kulturní společnosti

MORAVSKÁ KULTURNÍ SPOLEČNOST

Vás srdečně zve na

ČESKOSLOVENSKÝ NÁRODNÍ KROJOVANÝ PLES

V SOBOTU DNE 2. ŘÍJNA 1976

ve dvoraně SOKOLA TÁBOR

16. ul. a Clarence Ave., Berwyn, Illinois

*

Hudba: **"JOE PAT" Paterek, John Gall;**
Začátek: **v 7 hod. večer;**
Program: **v 8 hod. večer.**

*

Dar — $3.50.

Američtí katolíci a volby

(Dokončení ze str. 1)

požadující výhody jen pro katolíky či pro katolickou církev. Naše víra od nás však požaduje, abychom si brali k srdci problémy mravní povahy, jež se vztahují k lidským právům a ke zvláštní hodnotě lidské osobnosti.

Musíme požadovat rasovou spravedlnost v domácí i v zahraniční politice. Musíme hájit právo každého člověka na práci a na výdělek, dostačující pro jeho potřeby. Musíme hájit právo každého člověka na slušné bydlení a na zdravotní ošetření. Musíme požadovat respektování lidských práv i pro chudé a přestárlé. Musíme usilovat o mír, založený na spravedlnosti, protože žádný jiný opravdový mír neexistuje. Také musíme hledat cestu, jak učinit konec zlu zákonem dovolených potratů, protože tato věc se vztahuje k respektování práva na život.

My, katolíci, nebudeme volit jako jediný monolitní blok, abychom si pro sebe vydobyli nějakou výhodu. Nemůžeme se však vyhnout tomu, že naše katolická víra nás bude ovlivňovat i při volbách.

Patricia Hearstová odsouzena na 7 let do vězení

Los Angeles. — Patricia Hearstová byla odsouzena k sedmi letům vězení pro svou účast na vyloupení banky a zároveň ke dvěma letům žaláře pro nezákonné nošení střelné zbraně k provedení tohoto zločinu. Za 16 měsíců vězení však bude moci být podmíněně propuštěna na svobodu, protože doba ve "vyšetřovací vazbě" jí bude započítána do trestu.

Snad se tedy tato dívka, která měla všechny rodinné předpoklady k tomu, aby se "vydařila", začne nyní trochu zajímat i o vaření, praní prádla a potřeby chudých studentů, když z kratochvile a "otrávenosti životem" v dostatku se dříve tak živě zajímala o marxistické revoluční teorie.

P. ALBERTI:

DON BOSKO

JEHO DOBA A DÍLO

(Pokračování z min. čísla.)

A už vzal jednoho z pobudů do vedlejší světničky, sedl, požehnal a vyzpovídal ho. Za ním si dali ještě dva říci a vyzpovídali se. Čtvrtý nechtěl, že není v náladě, ale všichni odešli od Dona Boska změněni, ujišťujíce ho svým přátelstvím a slibujíce, že brzo přijdou jej navštívit.

Jindy se ubíral Don Bosko domů již za tmy a kráčel podloubím ulice Pádské. Na osamělém místě jej zaskočil mladík, žádaje, aby mu dal svou peněženku. Don Bosko odpověděl lupiči přívětivě, že nemá peněz, a že je mu nesmírně líto viděti člověka mladého, vydobývat si živobytí prostředky tak nekalými. Za několik minut spatřil kolemjdoucí kanovník dómský v koutku u Palazzo Madama sedět na nějaké zídce člověka, vedle něhož klečel jiný na zemi. Kanovník se zastavil a pomyslil si: To by mohl být Don Bosko, jistě někoho zpovídá. Šel blíž a viděl, že se nezmýlil. Don Bosko zpovídal lupiče, který jej před chvílí přepadl.

Kterémusi z bývalých žáků Boskových popletli hlavu valdenští. Synek vystoupil z Církve a přidal se k sektě. Brzo onemocněl a umíral. Byl by se rád vrátil do Církve, maminka prosila faráře i kaplany, aby vše nějak spravili, leč valdenští hlídali synka dnem i nocí a odkázali faráře i kaplany ode dveří. Bosko se dověděl, že se synkem je zle. Vzal s sebou z opatrnosti dva ze silnějších hochů a šel nemocného navštívit. V předpokoji seděl právě pastor. Změřil Dona Boska od paty k hlavě:

"Co si přejete, důstojnosti?"

"Rád bych promluvil s nemocným."

"Nemožno, lékař zakázal každou návštěvu."

"Jen neokolkujte, a nechte mě za ním jít, nemám kdy. Ostatně, promluvím s maminkou. Á, právě přichází. Dobrý den, milá paní! Jak se daří Petříkovi?" A Bosko už chytal za kliku, kde ležel nemocný.

"Ani krok, důstojnosti, říkám naposledy," rozčertil se pastor.

"Už se klidte," odpověděl rázně Don Bosko, pohlížeje přísně na pastora a otvíraje dveře.

"Ach, Done Bosko, Done Bosko," přivítal jej usměvavě nemocný.

"Můj Petříčku, jak se ti daří? Vzpomínáš ještě na útulnu? A poznáváš mě?"

"Jak bych vás nepoznal. Ale byl jsem nevděčným, tak jsem se změnil, tak jsem byl zbabělý."

"Naposledy vám pravím, důstojnosti," skočil do řeči pastor, "abyste odešel. Vaše přítomnost hochovi víc škodí než prospívá."

"Nechci mu uškodit v nejmenším, a neodejdu. Teprve si sedám a rád bych chvilku s nemocným pobyl."

"Kde jste nabral tolik smělosti?"

"A kde vy tolik drzosti?"

"Jsem valdenský pastor Amadej Bert; ostatně setkali jsme se již několikrát."

"A já jsem ředitel útulny sv. Františka Saleského."

"Ale co chcete u tohoto nemocného?"

"Spasit jeho duši."

"Vždyť on nemá již s vámi co činit!"

"Proč pak?"

"Protože je zapsán do církve valdenské."

"To je pěkné, máte pravdu, ale před desíti roky byl zapsán v seznamu mých hochů."

"Tedy neodejdete?"

"Ani mne nenapadne. Ostatně, víte co? Nechť rozhodne nemocný sám, kdo z nás má zůstat a kdo odejít. Petříčku, řekni, koho si u sebe přeješ?"

"Narodil jsem se jako katolík, chci žíti a umříti po katolicku. A lituji všeho, co jsem v posledních letech spáchal."

Pastor chytil klobouk a pohroziv Boskovi slovy: "Však se ještě dozvíte, zač je toho loket," odcházel od nemocného.

Don Bosko nemocného hned přijal do Církve a vyzpovídal. A byl opravdu čas. Za čtyřiadvacet hodin Petříček umíral, všecek šťasten, že umírá smířen s Pánem Bohem a s Církví.

Podobných událostí, předstihujících se dramatičností, možno ze života Dona Boska vypravovat mnoho a mnoho. Toto však asi dostačí, abychom si utvořili pojem o apoštolské horlivosti světcově.

APOŠTOL TISKU

Bylo již řečeno, že Piemontem zmítaly v těch dobách myšlenky revoluční. Slova o volnosti, rovnosti a bratrství padala přívalem do davů, a odevšad vanul ostrý duch proticírkevní. Každá revoluce považuje obyčejně, takřka pudově, Církev za svou největší překážku. Kněží, kteří nekřičeli s davem a nevyli s vlky, kteří nesouhlasili s názory různých Giobertich a Mazziních, byli vykřičeni za špatné vlastence. Nepřátelé církve vynutili roku 1848 na králi Karlu Albertovi rovnoprávnost valdenských s katoliky, doufajíce církev zeslabit a zničit. Valdenští, podporovaní štědrostí protikatolické zavilosti, zahájili po celém Piemontě horlivou činnost, aby co nejvíce katolíků odloudili z Církve do své sekty.

Proticírkevní nálada byla rozdmychována především tiskem. Deníky, týdeníky, brožurky, letáky zpracovávaly veřejné mínění, mátly lidem hlavy a podkopávaly život náboženský. Zvláště mezi mládeží působil protikřest'anský tisk veliké zhouby. Byl výtečně redigován a prodáván skoro zadarmo.

Don Bosko postřehl brzo nebezpečí, hrozící z nekřest'anského tisku a chopil se pera již roku 1844. Ve Francii totéž činil známý Mons. de Segur. Oba tito apoštolové vzali si za vzor sv. Františka Saleského, který, když nemohl k svým ovečkám promluvit s kazatelny, psal náboženská pojednání a dával je v noci zatvrzelým lidem do dveří.

Kromě nesčetných článků do časopisů napsal Don Bosko za svého života na 130 svazků různých spisů. Psal knihy dějepisné a vědecké, životopisy světců nebo lidí význačných, knihy asketické a konečně knihy katechetické; také povídky a divadelní hry. O některých se zmíníme. Dějepisné příručky na školách italských byly úmyslně sepsány tak, aby se mládež nedověděla nic, co velkého a užitečného Církev pro národ a pro lidskou společnost vykonala. Naopak, bylo v nich mnoho, co budilo proti Církvi odpor a pohrdání. Don Bosko napsal roku 1856 Dějepis italský. Kniha byla kritikou rozumných lidí přijata velmi vřele. Ministerstvo vyučování, ač bylo obsazeno lidmi Církvi nepřátelskými, poctilo knihu cenou 1000 lir a ministr Jan Lanza byl ochoten nejen knihu schválit, nýbrž nařídit, aby byla povinně zavedena na státních školách. Žádal jen jedno, aby autor vynechal, anebo změnil některá místa. Don Bosko přání ministrovu nevyhověl. "Nebudu otrocky chválit," pravil, "a zbabělc tupit. Jde mi o pravdu a ne o pochvalu." Knihou tou, přeloženou do angličtiny, způsobil Don Bosko velmi mnoho dobra. De Maistre nazýval tehdejší dějepisné příručky ustavičnými spiklenci proti pravdě. Don Bosko dal studující mládeži do rukou knihu, z které se dověděla pravdu, radostnou a krásnou pravdu.

Boskovým plánem od mladosti bylo, sepsati všeobecný církevní dějepis. Dal se do práce a z jeho pera vyšly šestidílné církevní dějiny. Dějiny ty jsou i slohově pravým literárním klenotem. V roce 1845 zakázala vláda všechny staré váhy a míry, funty, vědra, lokty, pídě, stopy, unce a zavedla soustavu desetinnou, metry, litry, gramy. Do pěti let se mělo nové nařízení vžít. Nedá se ani myslit, jak těžko lidé změně zvykali. Don Bosko vydal knížku o metrické soustavě. Knížka šla na dračku a byla hlídána. Také napsal frašku: Desetinná soustava na trhu. Fraška se hrála a lidé pukali smíchy, říkajíce, že se nové soustavě naučí smíchem.

Velmi se Don Bosko zavděčil rolníkům a vinařům knížkou: Italský vinař. Na 150 stranách pojednává kniha o pěstění révy, o vybavení sklepa a o zacházení s vínem.

K životopisným knihám náleží Boskovy literární prvotiny: Život A. Comolla. A nikdo neznal tak důkladně bohoslovce, o němž šla pověst svatosti, jako Don Bosko. Na prosbu přátel napsal tedy Comollův životopis. Další životopisy jednají o Dominiku Saviu, žáku ústavu Boskova, kandidátu brzkého blahořečení, o Michalu Magonovi a o spolubratřích salesiánských. Zajímavý životopis napsal Don Bosko o svém krajanu a zpovědníku bl. Donu Cafassovi. O papeži Piu IX. sepsal knížku "Fatti ameni příjemné události"; po volbě Lva XIII. vyšla od Boska knížka o životě nového papeže a jeho voličů, tehdejších kardinálů. Životopisů svatých napsal mnoho, tak životopis sv. Martina Tourského, sv. Pankráce, život sv. Pavla apoštola a jiných. Radostí jeho byly životopisy papežské od sv. Petra po sv. Silvestra I. V roce 1867, kdy katolický svět vzpomínal osmnáctistého výročí smrti sv. Petra, vydal Don Bosko knížku Svatopetrské výročí. Kdosi udal tedy Dona Boska v Římě, že v knize jsou bludy. Kniha měla býti zakázána. Ale Pius IX., který Boska znal a miloval, řekl: "Ne, ne! Chudák Don Bosko! Je-li v knížce nějaká chyba, nechť se v druhém vydání opraví."

Prvým mistrem byl Don Bosko v sepisování zdravých knih asketických. Jmenuji některé: Růženec sedmibolestný, Křížová cesta, Měsíc mariánský, Zjevení Panny Marie v Lasalettě, Divy Matky Boží, vzývané pod názvem Pomocnice, Devět dní, zasvěcených Panně Marii, Maria Pomocnice, Obláček karmelský.

Další knihy asketické: Křest'an, vychovaný ke ctnostnému a vzdělanému životu duchem sv. Vincence, Ctitel sv. anděla Strážce, Cvičba ve zbožnosti, šest neděl svatoaloisiánských, Vybavený jinoch, Vybavený katolík, Vybavená křest'anská dcera, Klíč do ráje. Knížku Vybavený jinoch, sepsanou roku 1847, viděl Don Bosko ve stu dvacíti dvou vydáních po 50.000 exemplářích. Knížka byla přeložena do četných jiných řečí a je posud od křest'anské mládeže velmi ceněna a milována.

Jak již bylo řečeno, rozhazovali tehdy valdenští mezi lid plno letáků a spisů proticírkevních, které někdy způsobem velmi úlisným a zdánlivě nevinným, jindy přímo, svářely lid od víry katolické.

Pokračování

Nad chválou tyranství

(Pokračování ze str. 7.)

vají urážet památku autoritářského vůdce Franca, na druhé straně s takovým nadšením uctívají despotu Mao Tse-tungova formátu.

Zdá se, že pouze obyvatelé Tajwanu reagovali s rozumem. Studenti a dělníci po vyslechnutí zprávy o Maově smrti začali okamžitě jásat, oslavovat a vystřelovat rakety nad odchodem "největšího zločince v čínských dějinách."

Uvedl a přeložil V. Folke.

HLEDÁME

ZÁMEČNÍKY,
STROJNÍ ZÁMEČNÍKY,
ZKUŠENÉ SVÁŘEČE,
SOUSTRUŽNÍKY,
FRÉZAŘE
a třeba i začátečníky
v obrábění kovů:
pozorně snaživé
rádi zaučíme.
Denní směna — Dobrý plat
Jižní strana Chicaga.
Volejte: 737-8000
Žádejte mluvit s "John".

"Paní Marino, tuhle přední vlnu mi prosím Vás, předělejte."
"Mileráda, ale proč? Vždyť Vám tolik sluší!"
"Naše sousedka má teď tentýž účes a manžel ji začíná zdravit..."

Gu.4-1118
MARINA'S
BEAUTY SALON
Home of the finest permanent waving
Visit Marina's new salon – formerly at 26th St & Hamlin.
6234 Cermak Rd., Berwyn, Ill.

Největší výběr záclon, (draperií) do kuchyně, pokojů a ložnic; soubory do ložnic a koupelen
SKLAD HOTOVÝCH DEK A POLŠTÁŘŮ
z dacronu a z importovaného hutního peří
Máme 41-letou zkušenost. Vedeme jen zboží kvalitní, obsluhu u nás najdete odbornou. Zákaznik náš pán.
NAVŠTIVTE NÁS!
ONDRUS & SON
6533 W. Cermak Rd.,
Berwyn, Illinois
Tel.: GU-4-1700
Snímkmo na druhé straně ulice proti obchodu Pancner

VOICE OF THE NATION

Joseph Čada:

A BICENTENNIAL SURVEY OF PROGRESSIVE LABOR MOVEMENT IN THE CZECH-AMERICAN COMMUNITY

(Continued from last issue)

In 1897 an effort was made at it by a group of eighteen Chicago Czech families in a communal village in Virginia. The venture, where the males cultivated the fields co-operatively and the women engaged in the work of a more or less common household lasted for three years. Lacking the social sense and resolution to make the project a success, some of the company returned to their former urban home and occupation. Those who remained took over the land in private ownership. Even so enthusiastic an annalist as Hlavacek dismissed the colony with a passing remark in his **Elements of Czech Labor Movement in America**, and Habenicht treated *it sketchily.*

In the area of consumers unions Czech-American progressive showed a degree of success. This effort was encouraged by the co-operative activity initiated by American farmer and middle class consumers alliances after 1900. The miners at Dillonvale, Ohio, were the first to establish a Czech consumers union in 1905. Between 1908 and 1917, the enterprise grew in New York, Cleveland, Chicago, Omaha, and Baltimore as a purely Bohemian venture and in Neffs, Ohio, and Bridgeport, Connecticut, and elsewhere as a joint undertaking of several radical national groups of which the Czechs formed one. Except for New York, the co-operatives generally became thriving businesses. Theoretically, they were proclaimed as proletarian projects whose continued growth and unfolding would stimulate consequent wholesale co-operative forms of production and eventually lead to the socialization of important industries. After a fashion printing shops, as those publishing the **Justice** or the **Labor News**, were also joint ventures, having been initiated by sections through contributions and investments of dimes, quarters, and dollars.

Having won a clientele of labor in general, the co-operatives outlived other activities attempted by the radicals. In Chicago three consumers stores operated successfully through the 1910's. In the heyday of their existence they numbered more than a thousand shareholders and in 1923 sold more than $100,000 worth of meat and staples. The Cleveland co-operative business since 1912, paid out $18,064 in dividends during the first ten years of its existence, employed a staff of twenty, and owned the building in which it operated. In 1921 its sales amounted to $235,000. On its fifteenth anniversary, it had a chain of six stores, sold a total of $2,181,000 of goods, earned a net of $64,590, paid $50,406 in dividends to its eleven hundred members, and almost doubled its resources over the original investment of $25,000. The success of the Cleveind union was to no small measure due to Charles Pintner, *a proletarian financial wizard* and chairman of the poor people's bank, the **Progress Building, Savings, and Loan Company.** The share holders in all of the Czech-American consumers unions membered about three thousand. The unions did an estimated annual business of $1,000,000.

An interesting variant inspired co-operative effort has continued to thrive during the past thirty or more years in the summer gymnastic camp at Auburn, Ohio. A suburban garden village of Czech Cleveland, it is at once a resort spot, a cultural and social center, and a place of refuge for city dwellers who want to commune with nature or play at dirt gardener. One half of the land, consisting of 110 acres, is owned in common, and the other is parcelled out into individually owned tracts. Apart from serving as an area of recreation, the public grounds and building have served as settings for gymnastic meets, dramatic and operatic performances, and various commemorative celebrations of the Czech Cleveland wage-earner.

The increasing economic affluence of the established Czech settlers, active participation in American political and civic life, expanding influence of institutionalized religion, growing importance of the Americanized second, third, and fourth generations, and the intelligent interest of an ever widening circle in the European political situation as it affected Bohemia created a distinctly negative attitude of the Czech-American group to the efforts of the progressives. Thus even at its most glowing moment of the early 1910's Bohemian Marxianism was a fading issue. The tradition of the Riot for which, incidentally, socialism was in no way responsible was an odium on every sort of radical endeavor. Since 1897, socialism, moreover, was stigmatized by a charge of treason, because of an anti-states-rights position, which the social democratic delegates to the Austrian Parliament from Bohemia had assumed with reference to the claims for their country's political autonomy. The declaration in which they "protested against the exhumation of rotted historic privileges and documents" since they were "sons of a new era, standing upon equality of all nations and demanding for themselves and for all the nationalities in Austria modern institutions and an abolition of all ancestral and class privileges" created a consternation among the nationally minded Czechs of Bohemia and America. The declaration was tantamount to a public denial of Bohemia's ancient historic rights advanced since 1848 by *all* national parties. In the American communities, the paper placed the socialists into an embarrassing position by the scathing, though sometimes unfair, criticism. Wrote the satirical **Snooper**: The allegiance to German Austria by an identification with Austrian socialism is no more than a weapon placed into the hands of Austro-Jewish elements to fight the spreading of anti-Semitism. This weapon may also well be used to disseminate an indifference to Bohemia's national aspirations and fits well into the pattern of thought of the German-Austrian groups seeking to rule Bohemia politically and culturally".

As an affiliate of the American Socialist Party, Czech socialism fought with the two major political parties in national and local elections, often to the discomfiture of the Czech-American electorate. In true Marxian manner, it considered republicanism and democracy as defenders of capitalistic aggression against the laboring classes, the greater culprit being the former, since it had completely retreated from the ideals of the Great Liberator, Abraham Lincoln. McKinley's assassination by a demented anarchist brought the Czech settlements into limelight again. One Czech labor leader was arrested in September of 1901 on a charge of complicity to kill the president. Though the arrest proved to be a police error, it, nonetheless, focused attention upon the Bohemians. The McKinley incident also resulted in a raid on a suspected anarchistic den in Chicago in which a Czech with a police record from the Old Country was detained by the authorities as a lover and confidant of Emma Goldman.

World War I, the testing ground of ideals, loyalties, and values for all Bohemian-American groups, also challenged the socialists and forced them to make the choice between the love of mother country and nationalism and the principle of working class fraternal solidarity and internationalism. The hostilities which opened in the last week of July, 1914, almost at once invited the Czechs in America to speculate and even to act on the possibilities which the conflict might bring or offer to the solution of the Austro-Hungarian nationalities' problem. The first to toy with the idea of Czech freedom were the leaders of the free-thinking groups. In the early weeks of the war their press entered upon a series of editorial discussions with German-American publications over the question of the war guilt and aims.

In spite of the presidential proclamation of neutrality, the New York Alliance of Free-thinkers on August 20, 1914, organized a political Committee of Twenty-Five, and the Bohemians of Chicago laid foundations to the Bohemian National Alliance on September 2, 1914. Though this romantically or emotionally motivated activity, encouraged to no small degree by the spectacular progress of Russia on the Eastern front, raised many a skeptical eyebrow, it eventually fructified in a powerful movement. News of wholesale arrests and growing executions in Bohemia revealed the terror in which the nation lived, and Thomas Masaryk's addresses at the five hundredth anniversary of John Huss' death at Zurich and Geneva, Switzerland, in July 1915, showed that Bohemia stood at political crossroads, choosing the path of resistance which, depending on the outcome of the war, might lead either to national freedom or suicide.

The initial attitude of the socialist to the rapidly developing course of events perforce had to be a negative one. As an affiliate of the American Socialist Party, the Czech branch was honor bound to defend the line of the Party in viewing the war as a manifestation of capitalistic conspiracy. This thesis was maintained by all radical press, the **Justice** and its weekly, the **Interests** (Zájmy), the **Labor News** and its periodical, the **Right** (Právo), and the **Defense**. Linking the Party stand with the hatred of autocratic Russia, whose early successful offensive had raised paeans of praise in freethought and liberal Czech-American press, the Justice engaged in a debate with the earliest propagator of Czech independence, the Concord, on the character of the war and its labor-capital implications and ramifications. In New York, the **Defense** always strongly inclined to revolutionary socialism, fought the Committee of Twenty-Five and Emmanuel Voska, the first American representative of Masaryk.

In Cleveland the **Labor News**, which eventually reversed its position from a pure defense of internationalism to nationalism, rationalized the glaring defection of the German Social Democrats, who voted for war credits, because in their thinking the Fatherland was in danger. It also saw in the conflagration the force necessary to overthrow the existing social and economic order. In an editorial entitled **Romanticism**, the **Labor News**, like the **Justice** criticized the efforts of those Czechs who would bargain for the liberation of the homeland with the Russian regime which had so cruelly suppressed the revolution of 1905. It also warned all who undertook any revolutionary activity on behalf of Bohemia of the consequences that their agitation might have on the lot of their countrymen in the Austrian Empire

(Continued in next issue)

You may depend upon your doctor's orders being carried out when we compound your prescription.
Our double-check system guarantees accuracy.
THE
REXALL
DRUG STORE
RIEDL'S
PRESCRIPTION
PHARMACY
3156 W. 26th, Chicago
(JUST EAST OF KEDZIE)
Bishop 7-7550
ABDOMINAL SUPPORTS
For aches and pains try our
RRR Rheumatic Relief
ELASTIC STOCKINGS
We have in stock the well-known medicinal products of
VAVRA'S PHARMACY
Jedokaz — Všehochuť

Noworul Memorial Chapels
2658 S. Central Park Ave. Telefon: 762-2233

official memorandum

By
DOLPH BRISCOE
Governor of Texas

On Sunday, October 10, 1976, the American-Czech Culture Society and Texans of Czech descent will celebrate the 36th Anniversary of American-Czechoslovak Day at the State Fair of Texas.

The day-long activities will begin with the Czech Day program and will conclude with a torch-light parade within the Fair Grounds. Featured groups will include the Dallas Czechoslovak Concert Orchestra, special numbers by the American Sokol Organization, Southern District Units; Moravian Maypole danced by the youth; Czech choral music; polka music; and ballet and Czech folk dances. Also, food and refreshments will be available for your enjoyment throughout the day.

It is fitting that the citizens of Texas recognize the contributions made to our society by the Texans of Czech descent of our State.

Therefore, I, as Governor of Texas, do hereby designate October 10, 1976, as CZECHOSLOVAK DAY in Texas.

Seal:

In official recognition whereof, I hereby affix my signature this 17th day of September, 1976.

Dolph Briscoe
Governor of Texas

Father:

We are most proud of this Memorandum and we would like to share it with all our Czech, Moravian, and Slovak people -- it is an honor for Czech Texans.

If you have any old copies of "Hlas Národa" that we might give out at the souvenir booth, it might encourage circulation and subscriptions as few in Texas know of your fine paper: 15-20 copies would be a help.

S Pánem Bohem,
Alden Blanář Smith

Helsinki makes no difference to religious situation in Czechoslovakia

The persecution of the church in Czechoslovakia has intensified since the Helsinki Conference according to recent reports. Many priests are in prison and a number of secret arrests are still being made in Czechoslovakia.

Sixty Czech priests were interrogated by the State police in the past months, being thus reminded that even after one year the promises of their country at the Helsinki Conference have not as yet been fulfilled.

In the press there has been a consistent anti-religious campaign aiming particularly at reeducating the young people of the Czechoslovakia. Father Victor Trstensky, a Slovak priest who is forbidden by the government to carry out his pastoral duties in Stara Lubovna, western Slovakia, wrote a public letter in protest at the terror inflicted on children to prevent them from joining religious classes. Father Trstensky is one of 500 priests banned from performing their ministry.

The state of church affairs in Czechoslovakia has been highlighted in a letter of July 18, 1976 addressed to Doctor Henry Kissinger from Bishop J. S. Rauch of the Catholic Episcopal Conference in the U. S. A.

Cleveland News

The Great Cleveland Czech Catholic Parishes and the District Alliance of Czech Catholics are sponsoring their Annual Pilgrimage to the Shrine of Our Lady of Lourdes on grounds of Our Lady of Lourdes Parish Hamm Ave. and E. 55th Street on Sunday October 10, 1976 at 3:00 P.M. The program will consist of the recitation of the rosary, Czech sermon, and Benediction followed by refreshments in the school cafeteria. Host pastor is Rev. John Andel V.F. President of the District Alliance is Vaclav Hyvnar, 3614 Farland, University Hts., Ohio. Ann Cisar, 3683 E. 49th Street is Chairman. She may be reached for details at 641-0714. For bus reservations from Maple Hts. call Julia Schanilec at 662-5014.

Thanks, Joe Kocab 883-4760

Looking Ahead

by
Dr. George S. Benson
President
NATIONAL EDUCATION PROGRAM
Searcy, Arkansas

BREZHNEV-CASTRO-TORRIJOS AXIS

There is a master plan for the communization of the Western Hemisphere. It is not a new plan, for it was enunciated by an early Kremlin leader when he said, "First, we will take Eastern Europe, then the rest of Europe, Africa, Asia and then South America. We will encircle that last bastion of capitalism, the United States, and it will fall into our hands like an overripe fruit."

Angola was a shake-down cruise for the strategy of using Moscow leadership and military hardware, Cuban troops, and local communist agitation to effect what Castro has called "the liberation of an entire continent." Not only was Angola an exercise in this strategy, it was also a testing ground to determine the will of the United States to resist Russian backed communist expansion. It was Castro who ordered Torrijos to "cool it" so far as his threats to blow up the Panama Canal if he didn't get his way was concerned. The Panama Canal as an issue in the coming election would have gotten the truth to the American people and would have hardened their will to resist the communist take-over of that vital waterway. Already 36 United States Senators had signed a resolution against ratification of the Kissinger proposed treaty. That is enough to defeat it. A recent public opinion poll showed that an overwhelming majority of the American people were strongly opposed to the Panama Canal giveaway. So, the entire subject was dropped. Why, and on whose orders?

The Strategy . . . Moscow Style

There appears to be hope for the defeat of enough of those 36 Senators so the new treaty can be ratified by the new Congress. But, "liberation" by military force of the Panama Canal, Puerto Rico, Venezuela . . . and the entire "continent" is the final battle plan of the new strategy. Russia has new and modern nuclear submarine bases in Cuba . . . she will supply the equipment as she did in Angola. Cuba will supply the troops and local communists will supply the agitation and the terrorism. The fact of the matter is . . . Russia is engineering a confrontation with the United States which will test the love for freedom of all Americans. Russia is convinced that the American people will not fight to keep their territory, nor to defend successfully the homes of their neighbors.

When Russia took Eastern Europe after World War II, we did nothing but talk. When Hungary, Czechoslovakia, Poland and East Germany fell, we did nothing but talk. We fought for a while in Korea and Vietnam . . . but finally our no-win policy permitted no victory in either country. Angola was testing ground for aggression in our own backyard . . . and the entire world is watching with baited breath. If America plays it safe, we will loose the Panama Canal and finally much more. Should we show a solid front with a firm determination to permit no successful invasion of our territory, we would keep the Panama Canal and there would be no war. Which will we do?

HODLÁTE SE STÁT PANEM DOMÁCÍM?
PRODÁVÁTE SVŮJ DŮM ČI LOT?
CHRISTIE'S REAL ESTATE
VÁM SVĚDOMITĚ POSLOUŽÍ.
26th STREET AREA — SOUTHWEST SUBURBAN
SALES — APPRAISALS — MORTGAGE
3617 W. 26th St., Chicago, Ill. 60623 Phone 277-7800
Kristina Moysiyakha — Alexandra Moysiyakha-Lala
Brokers

From the Congressional Record

Vol. 122, No. 132
(September 2, 1976)

RESOLUTION ON THE RELIGIOUS SITUATION IN CZECHOSLOVAKIA

HON. JOSHUA EILBERG
of Pennsylvania
In the House of Representatives

Thursday, September 2, 1976

Mr. EILBERG, Mr. Speaker, the Conference of Czech hierarchy, clergy and laymen of most of the Catholic institutions and organizations in America and others elsewhere, held under presidency by, the Most Reverend John L. Morkovsky, Bishop of Galveston-Houston in Texas, on Monday, August 9 at Chestnut Hill College, Phidalelphia, deliberated concerning the tragic religious situation in present-day Czechoslovakia. They have decided to call this critical situation to the attention of the authorities of free nations with the urgent request that they extend their help to restore religious freedom in Czechoslovakia, to stop the blatant violation of precious human rights, which should not and cannot longer be condoned.

The following resolution of protest and indignation at these blatant violations by the Czechoslovak Communist regime, is aimed at awakening the conscience of the world and at eliciting the sympathy and solidarity with those suffering much under the yoke of Communism. It reads:

RESOLUTION

The people of Czechoslovakia call you from Philadelphia in the United States because they cannot call from Prague in Czechoslovakia. They call for your attention from the 41st International Eucharistic Congress in Philadelphia, held from August 1 to 8 ,1976.

The text of this Resolution was already published in H.N. on Sept. 11, 1976 (Vol. I., No. 37, p. 15 and 16).

We make this Catholic manifesto for religious freedom and its restoration in Czechoslovakia in the hope that it be received by all men of good will with full understanding, kindness and sympathy, written as it was in the spirit of Christian reconciliation with all.

Philadelphia, August 9, 1976

John L. Morkovsky
Presiding Bishop of
Galveston-Houston:

Ludvik Nemec, Chairman

● **PRODÁM**

na **FLORIDĚ** —

4-bytový dům — 8 roku starý - v **Miami**, blízko moře. Jeden byt je dvoupokojový; dvě koupelny, moderní kuchyně, velká jídelna a veranda. Tři byty jsou jednopokojové s jednou koupelnou; kuchyně a jídelna, krásná dvojitá zahrada a parkoviště pro 8 vozů. Cena 81 tisíc dolarů. Půjčka je 15 tisíc $ na 6%. Nájemníci splácí úrok. Pište: I. Sterbinska, 330 N.E. 119 Ter., North Miami, Fla. 33161.

★
Our 94th Year
A FRIENDLY SAVINGS INSTITUTION
SERVING A GREAT COMMUNITY
Saving Is Convenient Here!
Every feature of our association is designed with safety, increased earnings and convenience for you in mind. For your convenience: a Save-by-Mail plan, easy-to-serve-you office facilities, fast service, free parking. Come in.
Member of Federal Home Loan Bank System
INSURED SAVINGS
UP TO $40,000.00
by Federal Savings and Loan Insurance Corporation
SATISFYING FRIENDLY SERVICE
SECOND FEDERAL SAVINGS
Corner 26th and Pulaski
CHICAGO, ILLINOIS 60623
277-8500